

Date of Publication: 20th November 2020

Vol. X Issue 9 December 2020

Malarndha Jiviyam Postal Regn. No. PY/49/2018-20

Regd. with the Registrar of Newspaper for India vide Registration No. PON TAM/2011/36935
TN/PMG(CCR)WPP-449/18-20

ஸ்ரீ கர்மயோகியின் புதிய வெளியீடுகள்

நூறு கோடி	ரூ. 30/-
பெரிய காரியம் ॥	ரூ. 200/-
பரம்பொருள் VI	ரூ. 200/-
ஆத்ம சமர்ப்பணம்	ரூ. 150/-
சிந்தனை மணிகள்	ரூ. 100/-

சொசைட்டியின் பிற வெளியீடுகள்

ஜீவனுள்ள ஸ்தாபனம் (பாகம் 1)	ரூ. 350/-
N. அசோகன்	

ஆன்மீக சிந்தனைகள் (பாகம் 2)	ரூ. 130/-
N. அசோகன்	

The Book	ரூ. 700/-
Garry Jacobs	

SPIRITUAL SIDELIGHTS - PART II	ரூ. 150/-
N. Asokan	

வீடுதோறும் தியான மையம்	ரூ. 100/-
வித்யா ரங்கன்	

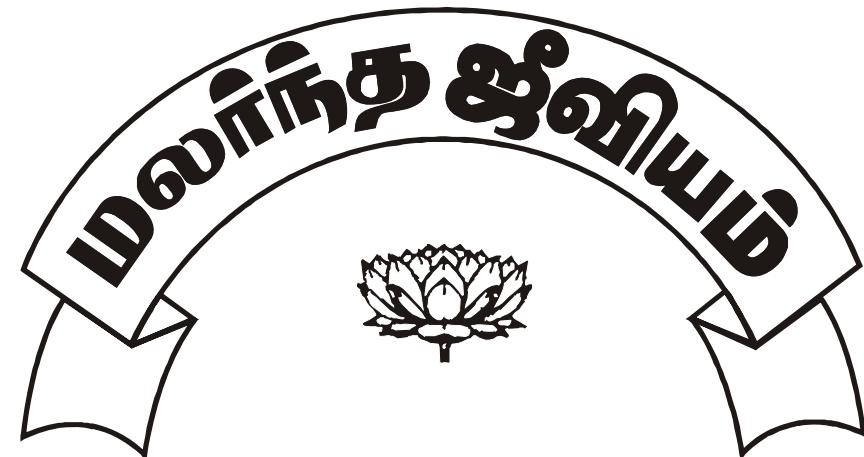
அன்னை இலக்கியம் (பாகம் 1&2) (each)	ரூ. 100/-
ஆசிரியர்: இல. சுந்தரி (+91 8870825888)	

தபாலில் பெற புத்தக விலையுடன் பதிவுத் தபால் கட்டணம் ரூ.35/- சேர்த்து M.O. செய்யவும்

கிடைக்குமிடம்

பாண்டியில்	சென்னையில்
மத்தஸ் ஸார்வீஸ் சொசைட்டி,	மாம்பலம் தியான மையம்,
5, புதுவை சிவம் தெரு,	Priams, 'Golden Wattle', கதவு எண் 36,
வெங்கட்டா நகர் விரிவு,	கோபால் தெரு, அருணா ஹோட்டல் அருகில்,
புதுச்சேரி - 605 011.	தி. நகர், சென்னை - 600 017.
தி: (0413) 2212443, 2210514	தி: (044) 24347191

Vol. X Issue 9 December 2020 Rs.5/- (Monthly)

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

டிசம்பர் 2020

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. X

Issue 9

December 2020

இம்மாத மலரில் . . .

பொருளாடக்கம்

பக்கம்

ஸலப் டிவென்	4
இம்மாதச் செய்தி	12
சாவித்ரி	13
யோக வாழ்க்கை விளக்கம்.	15
பெரிய காரியம்	19
அபெஜன்டா	23
The Life Divine – Outline	25
நம்பிக்கை	29
மனித சுபாவம்	32
நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்	36
வீடுதோறும் தியான மையம்	38
அன்பர் அனுபவம்	40
ஏட்டறிவை விட அனுபவ அறிவு உயர்ந்து	45
இறை தரிசனம்	49
அன்னை இலக்கியம் நீங்கள்தான் வேண்டும்	55

ஜீவியத்தின் ஒரை

ஷ்ரீஸ்ரீ

அன்னை என்ற சொல்
சுரணாகத்தின்
ஒலி வழவும்.

அறிவிப்பு

டிசம்பர் 2020 இதழுடன்
சந்தா முடிவடையும்
சந்தாதாரர்கள் உடனடியாக
சந்தாவினைப் புதுப்பிக்க
வேண்டுகிறோம்.

(முன், பின் அட்டைகளைச் சேர்த்து மொத்தம்
68 பக்கங்கள்)

கதை கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள்
யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-
தனிப் பிரதி ரூ.5/-

ஸ்ரீ அரவிந்தம்

லைப் டிவென்

॥2. Brahman, Purusha, Ishwara—Maya, Prakriti, Shakti

Page 359
Para 34

One problem still remains to be solved.

It can be solved on the same basis.

It is the problem between the Non-Manifest and the manifestation.

We might say all that has been advanced hitherto may be true of the manifestation.

But the manifestation is a reality of an inferior order.

It is a partial movement.

It is derived from the Non-Manifest Reality.

We can enter into that which is supremely Real.

Then those truths of the universe cease to have any validity.

The Non-Manifest is the timeless.

It is utterly eternal.

It is an irreducible absolute self-existence.

என்னமற்ற ஞானமே, விபசாரியின், திருடனின் ஆன்மீகப் பெருமையை அறிய முடியும்.

॥2. பிரம்மம், பூருஷா, ஈஸ்வரா — மரயை, பிரக்ருதி, சக்தி

ஒரு பிரச்சனை இன்னும் தீர்க்கப்படாமல் உள்ளது.

மேற்கூறிய அதே அடிப்படையில் அதைத் தீர்க்கலாம்.

அப்பிரச்சனை பிரம்மம் மற்றும் சிருஷ்டிக்குரியது.

இதுவரை ஏற்பட்ட சிருஷ்டியின் முன்னேற்றம் அனைத்தும் உண்மையானது என நாம் கூறலாம்.

ஆனால், சிருஷ்டியின் உண்மை தரம் தாழ்ந்த நிலைக்குரியது.

அது பகுதியான இயக்கம்.

அது சிருஷ்டியில் வெளிப்படாத பிரம்மத்திலிருந்து பெறப்பட்டது.

அந்த சுப்ரீம் சத்தியத்தில் நாம் நுழைய முடியும்.

நுழைந்தால் பிரபஞ்சத்தின் சத்தியங்கள் உண்மையற்றுப் போகும்.

சிருஷ்டியில் வெளிப்படாத பிரம்மம் காலத்தைக் கடந்தது.

அது முற்றிலும் சாஸ்வதமானது.

அது குறைக்க முடியாத பூரண சுய வாழ்வு.

உயர்ந்த மனமே கீழே வந்து தாழ்ந்த ஜடத்தில் சிருஷ்டிப்பதால் செயல் அபரிமிதமாக உபரியாகும்.

The manifestation and its limitations can give no clue of this.

Or they can give an insufficient clue that it is illusory and deceptive.

This raises a problem.

It is the problem of relation of Time to the timeless Spirit.

For we have a contrary supposition.

We have supposed that what is unmanifestation in the Timeless Eternal is manifested in Time Eternity.

If that is so, the temporal is an expression of the Eternal.

The conditions may be different.

The expression may be partial.

Yet the fundamental in Time-Expression must be in some way pre-existent.

It is pre-existent in the Transcendence.

It is drawn from the timeless Reality.

For if not, these fundamentals must come into it direct from an Absolute.

The Absolute is other than Time or Timelessness.

The Timeless Spirit must be a supreme spiritual negation.

உயர்ந்த நிலையைத் தாழ்ந்த நிலைக்குக் கொண்டுவருவது
படைப்பு; சிருஷ்டி.

சிருஷ்டியும் அதன் வரையறைகளும் அதை எவ்விதக் குறிப்பாலும் உணர்த்த முடியாது.

அல்லது அது மாயை மற்றும் போலி என்ற குறையான குறிப்பால் உணர்த்தும்.

இது சிரமத்தை எழுப்புகிறது.

அச்சிரமம் காலம் மற்றும் காலத்தைக் கடந்த பிரம்மம் இவற்றிற்கிடையேயுள்ள தொடர்புக்குரியது.

ஏனெனில், நமக்கு இதைப் பற்றிய எதிர்மறையான கருத்து உண்டு.

காலத்தைக் கடந்த நிலையில் வெளிப்படாத ஒன்று காலத்தில் வெளிப்படுவதாக என்னுகிறோம்.

அப்படியானால், காலம் என்பது சாஸ்வத்தின் வெளிப்பாடு என்றாகிறது.

சூழ்நிலைகள் வேறாக இருக்கலாம்.

வெளிப்பாடு பகுதியானதாக இருக்கலாம்.

இருப்பினும் காலத்தில் வெளிப்படுவது அடிப்படையில் முன்பே இருந்திருக்க வேண்டும்.

அது கடந்ததில் ஏற்கனவே உள்ள ஒன்று.

அது காலத்தைக் கடந்த சத்தியத்திலிருந்து பெற்றதாக இருக்க வேண்டும்.

இல்லையென்றால், இந்த அடிப்படைகள் பரம்பொருளிலிருந்து நேரடியாக அதனுள் வந்ததாக இருக்க வேண்டும்.

பரம்பொருள் காலம் மற்றும் காலத்தைக் கடந்ததிலிருந்து வேறுபட்டது.

அது காலத்தைக் கடந்த பிரம்மம் தன்னைத் துறந்த சுபர்ம் நிலை.

சிறியதன் பொறுப்பைப் பெரியது நினைப்பது சோகமாகும்.

It is an indeterminable basing the Absolute's freedom from limitation.

It is a limitation by what is formulated in Time.

It must be the negative to the Time positive.

It is the same relation to it as Nirguna to the Saguna.

But in fact, the Timeless is a spiritual status of existence.

It is not subject to the time movement.

Or It is not subject to the successive time-experience.

Or It is not subject to relative time-experience of a past, present and future.

The timeless spirit is not necessarily a Blank.

It may hold all in itself, but in essence.

This is without reference to time, form or circumstance.

Perhaps it is in an eternal unity.

Eternity is the common term.

It is common between Time and the Timeless Spirit.

In Timeless things are unmanifested, implied, essential.

அது நிரணயிக்கவியலாத பரம்பொருளின் வரையறையைக் கடந்த சுதந்திரம்.

அது கால உருவாக்கத்தால் வரையறுக்கப்பட்டது.

அது காலத்திற்கு எதிர் மறையானதாக இருக்க வேண்டும்.

சகுண பிரம்மத்திற்கு நிர்குண பிரம்மம் போன்றது அது.

ஆனால் உண்மையில் காலத்தைக் கடந்தது என்பது ஆன்மாவின் இருப்பு நிலை.

அது காலத்திற்கு உட்பட்டது அல்ல.

அல்லது அது தொடர்ந்த, கால அனுபவத்திற்குக் கீழ்ப்படாதது.

அல்லது அது சிருஷ்டியின் கடந்த, நிகழ் மற்றும் எதிர் கால அனுபவங்களுக்கு உட்படாதது.

காலத்தைக் கடந்த பிரம்மம் ஒரு வெறுமையான ஓன்றாக இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

அது தன்னுள் அனைத்தையும் சாரமாக அடக்கலாம்.

இது காலம், ரூபம் அல்லது சந்தர்ப்பத்தைப் பொறுத்தது அல்ல.

ஒருவேளை அது ஒரு சாஸ்வத ஐக்கியத்தில் இருக்கலாம்.

சாஸ்வதம் ஒரு பொதுவான சொல்

அது காலம் மற்றும் காலத்தைக் கடந்த பிரம்மம் இரண்டிற்கும் பொதுவானது.

காலத்தைக் கடந்த நிலை சிருஷ்டி வெளிப்படாத, குறிப்பான, சாரமான நிலை.

பெரியது சிறியதாக வருவது, கீழே வருவதாகும்.

இம்மாதச் செய்தி

கடுமையான விரதங்களுக்குப் பதிலாக
இனிமையான பண்யகளை
ஏற்றுக்கொள்வது நல்லது.

அரசியல் குற்றவாளிகளால் நிறைந்துள்ளது, சுக்தி ஜீவியத்தைத்
தன்னை மறக்க வற்புறுத்துவதாகும்.

சாவித்ரி

Page 240: That sees the empiric fact as settled law

கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் என்பது சட்டம்

- ❖ அனந்தத்தை மறந்து, அந்த நேரத்தைப் பாராட்டி
- ❖ ஆயுள் செல்வத்தை கண்டதில் செலவு செய்து
- ❖ ஐடம் மனமானாலும் புழுவாய் ஊர்ந்து வரும்
- ❖ உடலெனும் ஆளை உயிரெனும் தலைவனாக்கி
- ❖ தவறே தகுதியெனும் தவறான கொள்கை
- ❖ ஒளி நிறைந்த இருட்டில் பிறந்தது
- ❖ தயக்கமாக ஆரம்பித்து மெதுவாக முன்னேறி
- ❖ வாதத்தை நம்பும் வாய்ச்சொல்லை கொள்கையாகக் கொண்டு
- ❖ தர்க்கத்தைத் தத்துவமென நினைத்து உயர்த்தி
- ❖ அரைகுறை ஞானம் முழு அஞ்ஞானமாகும் பகுத்தறிவு
- ❖ அஸ்திவாரமற்ற அவலத்தை எண்ணத்தால் எழுப்பி
- ❖ செய்த வேலையை அழித்துச் செப்பனிடும்
- ❖ காவியிடுத்த சாமியாரை கடவுள் சித்தித்த பிரம்மமாக்கி
- ❖ சிறியதினின்று அணுவை நாடும் வாழ்வின் அமைப்பு
- ❖ சபையை நம்பி வாழும் அரசனின் சப்பென்ற வாழ்வு
- ❖ அறிவில்லாத மந்திரியின் அறிவுரையைத் தலைமேல் தாங்கி
- ❖ நிருபணம் சரிவரப் பெறாத நீதிபதியைப் போல்
- ❖ நிலையற்றது நம்பும் நிலைக்கு அவசரப்பட்டு

பரம்பொருளின்முன், தான் சூன்யம் என்ற ஞானம்,
அடக்கம்.

- ❖ சிந்தனையை சிற்பமாக்கும் சிற்பி, மூலத்தின் முழுமையல்ல
- ❖ அவன் கருவியின் பலமான கொத்தடிமைகள்
- ❖ தன் தாழ்ந்த நிலையை இயற்கையின் மலையுச்சி என எண்ணி
- ❖ தாழ்வின் ஆழத்தைத் தகுதியின் சிறப்பாக நினைத்து
- ❖ நடந்தவற்றில் தம் பங்கை நலமாக மறந்து, திளைத்து
- ❖ கர்வத்தின் மிடுக்கான அடக்கம்
- ❖ ஜடத்தின் சேற்றை, சேற்றின் சிறப்பைத் தானென நம்பி
- ❖ தான் செய்தவற்றைத் தன்னைச் செய்ததாக முடிவு செய்து
- ❖ பிரம்ம ஜோதி, ஞானத்தை அடைய செய்த முடிவு
- ❖ மனிதனின் மட்ட நிலை நம் முயற்சியின் முதல் ஆரம்பம்
- ❖ பூமாதேவியின் கனத்த சிறுமையினின்று பிரிந்து வந்து
- ❖ ஆத்மக் கனலால் சுபாவத்தை அலசி ஆராய்ந்து
- ❖ நம் அற்புத உயர்வுக்குப் புழுவின் நடப்பை ஆரம்பமாக்கி
- ❖ நம் மனித நிலை வரும் தெய்வத்தின் ஏணை
- ❖ அழியும் பலஹீனம் அழியாத அமரத்வ சக்தியாகும்
- ❖ மின்மினிப் புழுவின் மினுக்கு இச்சாயமிழந்த மினுக்கும் இடத்தில்
- ❖ உதயப் புலம்-மின்னித் துள்ளும் சொந்த மங்கிய ஒளி
- ❖ பகல் வளர், இரவு அழிய உதவி செய்து

ஐகீஜிஜீஸ்

ஆழத்தை எட்டும் கட்டுப்பாடு, பகுதியின் முழுமை அல்லது முழு மேல்மனத்தின் முழுமை.

யோக வாழ்க்கை விளக்கம்

22/87. செயல் மனத்தை அரிப்பது மனத்தீன் தீர்மையின்மை.

பரம்பரைப் பணக்காரனுக்குத் தன் பெரிய செல்வம் நினைவு வருவதில்லை.

இருந்த பணம் போன பின் அவன் யாரிடம் பேசினாலும் தான் பெற்றிருந்த பணத்தைக் குறிப்பிடுவான்.

புதியதாய் பணம் வந்தால் அது நினைவை விட்டகலாது.

தொழு நோய் வந்தவனிடம் எவரும் பேசுவதில்லை. அப்படி யாரிடமாவது அவன் பேச நேரிட்டால் தன் நோய் தொழு நோயில்லை என நெடுநேரம் விளக்கம் தருவான்.

40 வயதில் வரன் என வராத பெண் எந்த நேரமும் அதை நினைப்பாள்.

NGO வீடு கட்ட முடியாது. கட்டினால் சிறியதாகக் கட்டுவான். அதைக் கட்டி முடித்தது அவனுக்குப் பெரிய சாதனை. பேச ஆரம்பித்தால் வாய் ‘வீடு’ என ஆரம்பிக்கும்.

இருவர் சந்தித்தால் ஓவ்வொருவரும் தான் மட்டும் பேச நினைப்பார்கள். ஒருவர் மெளனமானால் அடுத்தவர் கடைசி வரை பேசி விட்டு இது ரஸமான உரையாடல் என்பார்.

பார்லிமெண்டின் Leader of the House சபைத் தலைவர் ஆசிரமம் வந்தார். அங்குச் சமீப காலத்தில் பிரபலமான இளைஞனைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு அவனைப் பார்க்க விரும்பினார். எந்த முதிய சாதகருடன் அவன் இருக்கிறானோ அவரிடம் சொன்னார். முதிய சாதகருக்கு அதில் விருப்பமில்லை. “நீ அவரைச் சந்திக்க நான் விரும்புகிறேன். உன்னை அவரிடம் அழைத்துப் போகிறேன்” என்றார் முதிய சாதகர். முதியவர் பேச்சு வெறும் பேச்சென அறிந்த இளைஞன் அதைப்

விசாரம் அறிவுக்குரியது. பூரணம் பெற்று நிறையும் பொழுது அது நம்மை ஆழத்திற்குக் கொண்டு செல்லும்.

பொருட்படுத்தவில்லை. சபைத் தலைவர் இளைஞரைத் தேடி வந்தார். அவனைக் கண்டவுடன் அவர் கேள்விப்பட்டது உண்மையென அறிந்தார். டெல்லி மற்றும் சென்னையிலிருந்து ஆசிரமம் வரும் தலைவர்களுக்கு அன்னை நம் நாட்டைப் பற்றி என்ன சொல்கிறார்கள் என அறிய பெரும் ஆவல். குறிப்பாக அன்று முக்கிய நிகழ்ச்சிகளை — ரேஷனிங், பண வீக்கம், பங்களாதேஷ், போர் போன்றவை — பற்றி அன்னை என்ன சொல்கிறார்கள் என அறிய பெரும் ஆவலுடையவராக இருப்பார்கள். சஞ்சீவி ரெட்டி வந்தபொழுது ஆசிரமத்தைப் பார்த்து எதிர்காலத் தலைவர்களை உற்பத்தி செய்யுமிடம் இதுவன்றோ என்றார். ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் வந்தபொழுது ஆசிரம முக்கியஸ்தர்கள் அவரைச் சந்திக்க ஆவலாயிருந்தனர். அவருக்கும் அதே ஆவல். “இது பெரிய ஆண்மீக ஸ்தாபனம். இங்குள்ள முக்கியஸ்தர்கள் என்னை வந்து பார்ப்பது சரியில்லை. நானே அவர்கள் உள்ள இடத்திற்கு வருகிறேன்” என்றார். பார்லிமெண்ட் தலைவருக்கு இளைஞரிடம் அன்றைய அரசியலைப் பற்றிப் பேச ஆவல். அவன் கருத்தைக் கேட்க நினைத்தார். இளைஞர் இலட்சியவாதி. எந்த சர்க்கார் கொள்கையையும் ஸ்ரீ அரவிந்தர் கோணத்தில் சிந்திப்பவன். அவனைக் கண்டதும் பெரியவர் எண்ணம் மலர்ந்தது. மலர்ந்த மனம் அதன் ஜீவனை நிரப்பியது. பேச ஆரம்பித்தார். தொடர்ந்து பேசினார். பேசிக் கொண்டேயிருந்தனர். வீட்டில் பேசினார். காரில் பேசினார். இருட்டி விட்டது. கார் திரும்பிப் போக வேண்டும். இளைஞர் எழுந்தான். “உட்கார் உன்னுடன் பேச நன்றாக இருக்கிறது” என்றார். மேலும் அரைமணி பேசினார். எவரும் அடுத்தவரைப் பேச அனுமதிப்பதில்லை. குறுக்கிடாமல் கேட்பவர் கிடைப்பதில்லை. கிடைத்தால் பேசுபவர் ஓய்மாட்டார். பேச்சில் தெளிவான கருத்து இருந்தால் அது சுருக்கமாக வெளிவரும். சாதாரண மக்கள் பேசும்பொழுது சிந்திப்பார்கள். சிந்தனை அளவுகடந்த உற்சாகம் தரும்

விசாரம் முடியுமிடம் நிர்வாணக் கதவு.

என்பதால் பேச்சை நிறுத்த முடியாது. நிற்காத பேச்சு கருத்து உருவம் பெறாத மனத்தில் உதயமாவது.

திறமையிருந்தால் வெளிப்படும், வெளிப்பாடு செயல்பாடாகும். செயல் உடனே தன்னைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளும். பேச்சிற்கோ, நினைவிற்கோ அதிக இடமிருக்காது.

முடிவு எடுப்பது எவருக்கும் கடினம்.

ஆங்கிலேயன் சுறுசுறுப்பானவன், உட்காரமாட்டான். நகர்ந்தபடியிருப்பான்.

இரு ஆங்கிலேயர் சேர்ந்தால் ஏதாவது ஆட்டம் விளையாடுவார்கள் என்பது ஐரோப்பாவில் வழங்கும் பழமொழி.

இரு பிரெஞ்சுக்காரர் சேர்ந்தால் விவாதம் எழும்.

சர்ச்சிலும், டிராலப்பும் ஆங்கிலேயனுக்குச் சிந்தனை செய்வது கடினம் என்றனர்.

ஒரு முடிவு எடுக்க மூன்று நாள் அவகாசம் கொடுத்தால் கடைசி நேரம் வரை முடிவு எழாது. கடைசி நேரம் அவசரமாக முடிவுக்கு வருவான் என்பது விளக்கம்.

மனம் தெளிவானவர் உடனே முடிவைக் கூறுவர்.

தெளிவு குறைவானால் அது மனத்தை அரிக்கும்.

பூரணமான தெளிவு பொறுமையாக இருக்கும்.

அரிப்பது எனில் மீண்டும் மீண்டும் எழும் எண்ணம் அது என்றாகும்.

உருவம் பெறாத எண்ணம் உருண்டுபிரண்டு உருவம் பெறும்.

எண்ணம் முழுமை பெற்று மனோமய புருஷ தரிசனம் கிட்டும்.

உருண்டுபிரளவதை நாம் (preoccupation) அறிப்பதாக அறிகிறோம்.

உருவம் பெற்றால் என்னை அமைதியுறும்.

சொல்பவன் செய்யமாட்டான்.

செய்பவன் சொல்லமாட்டான்.

சொல்லி விட்டான் எனில் இல்லை எனப் பொருள்.

சொல் செயலுக்கு எதிரி.

சொல் அரைகுடம் செயல் நிறைகுடம்.

மெளன்டபேட்டன் சுதந்திரம் தர முடிவு செய்து, நிருபர்களைச் சந்தித்து எல்லா விஷயங்களையும் பற்றிப் பேசினார். எப்பொழுது சுதந்திரம் வரும் என அவர் முடிவு செய்துவிட்டார். அதற்கு இடமில்லாமல் பேசிக்கொண்டேயிருந்தார். ஒருவர் கேட்டார் - பதில் ஆகஸ்ட் 15 என வந்தது.

(தொடரும்)

ஐசீஜிஜீஃ

ஜீவிய மணி

அன்னைமீது நம்பிக்கை வைத்து ஒரு காரியத்தில் ஈடுபடுகிறோம். அக்காரியம் கூடிவருகிறது. அத்துடன் நம்பிக்கை பலிக்கிறது என உணரும் பொழுது அன்னைமீது நாம் கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கை மேலும் வளர்கிறது. இப்படி நடந்தால் அது சரியானது. நடைமுறையில் இப்படி இருப்பதில்லை. அன்னை பேரில் வைத்த நம்பிக்கையின் பலனாக நமக்குப் பணவரவு பெருகினால் அந்தப் பணத்தைப் பார்த்து அன்னைமேல் உள்ள நம்பிக்கையை அதிகரித்துக் கொள்கிறோம். ஆகவே, என்ன ஆகிறது என்றால் பணம் நம் நம்பிக்கையை வளர்க்கிறதென்றாகிறது.

மேல் மனத்தின் பூரணம் சைத்திய புருஷனை வெளிக் கொணரும்.

பெரிய காரியம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

பூகம்பம், சூராவளி, பெருவெள்ளம் வந்து சேதம் விளைவிக்கின்றன. ஆங்கிலேயன் வரும்முன் தீவட்டிக் கொள்ளைக்காரர்கள் வந்து கொள்ளையடிப்பார்கள், ஓரிஸ்ஸா-வில் புயல் அடிக்கடி வீசும். ஐப்பானில் நம்முரில் மழை பெய்வதைப் போல் அடிக்கடி வரும். அமெரிக்காவில் hurricane என்ற அசூ சூராவளி வீசும். ரயில்வே பெட்டிகள் ½ மைல் தூரம் தள்ளப்படும். கார்கள் காற்றில் பறக்கும். 200 ஆண்டுகளுக்கும் அமெரிக்க நதிக்கரையில் குடியிருப்பவரை முதலை வந்து சாப்பிடும். அடுத்த தலைமுறை உள்ளதை அழிக்கும். சொந்த வாழ்வை அழித்துக் கொள்ளும். நாம் இவற்றைத் தலைவிதியென ஏற்கிறோம். தண்ணீர் மனித உணர்ச்சியை ஜடத்தில் குறிப்பிடுவது. விவசாயி பயிருக்குக் காலாகாலத்தில் களையெடுத்து, உரம் வைத்தால், பயிரைக் கவனித்தால் தண்ணீர் பாய்ச்சும் அவசியமிருக்காது. மழை உரிய நேரத்தில் பெய்யும். மழை அதிகமாகப் பெய்யுமிடங்களில் மக்கள் உணர்ச்சி மிகுந்தவர்களாகவும், மழை குறைவான இடங்களில் வறண்ட உள்ளம் உடையவர்களாகவுமிருப்பார்கள். மருந்தும் விருந்தும் மூன்று வேளை என்போம். அந்த நாளில், விவசாய வளம் கொழிக்கும் ஊர்களில் விருந்தாளி என்றால் ஒரு மாதம் அல்லது 1½ மாதத்திற்கு வருவார்கள். போகும் பொழுது வண்டி நிறைய அரிசி, பருப்பு, மாங்காய், தேங்காயுடன் அனுப்புவார்கள். North South என்ற அமெரிக்க நாவலில் தென்மாநிலங்கள் Plantations எஸ்டேட் உள்ளவை. அதில் இதுபோன்ற நிகழ்ச்சி எழுதப்பட்டுள்ளது. அன்னை புதுவை வந்த பொழுது இந்த நூற்றாண்டிலேயே பெரு மழை பெய்தது. 1950-இல் பகவான் பூதவுடலை நீத்த பொழுதும் அதே போல் பெருமழை பெய்தது.

ஞான யோகத்திற்கும், பூரண யோகத்திற்கும் ஆழ்மனம் தேவை.

அன்பர் தீவிர விவசாயம் செய்ய ஆரம்பித்த வருடம் 1960-இல் பெருமழை பெய்தது. சென்ற நூற்றாண்டில் பெருமழை பெய்த 3 வருடங்கள் இவை. உணர்ச்சிக்கும், மழைக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. மனிதன் அறிவால் வாழ்பவன். ஏதோ காரணத்தால் அறிவு வளர்வது தடைப்பட்டால் புயல் எழுந்து வீசும். புயற்சேதம் அவனை தீவிரமாகச் செயல்படக் கட்டாயப்படுத்துவதால் அறிவு ஓரளவு வளரும். ஐப்பானியர் ஐப்பானை விட்டு வெளியே போவதில்லை. வெளி நாட்டாரை உள்ளே அனுமதிப்பதில்லை. அதனால் அவர்கள் வளர்ச்சி மனத்தை எட்டவில்லை. உயிருடன் (vital) வளர்ச்சி நின்றுவிட்டது. வளர்ச்சிதடைப்படுவதை இயற்கை கண்டித்து நூற்றுக்கணக்கான பூக்மபங்களை எழுப்புகிறது. ஓரிஸ்ஸாவுக்குப் பசுமைப் பூர்த்தி வந்தும் பரவவில்லை. 20 ஆண்டுகளுக்குமுன் அங்கு 5 இலட்சம் ரொக்கம் உள்ளவரில்லை என்றார்கள். உழைக்க மறுக்கும் மக்கள், அறிவோடு உழைக்காதவர் உள்ள இடம் என்பதால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் 2 அல்லது 3 முறைகள் புயற்சேதம் எழும். புயலைத் தலைவிதியெனக் கருதாமல் இயற்கை நம்மை அறிவோடு செயல்படக் கட்டாயப்படுத்துகிறது என்று அறிவது பெரிய காரியம். நடக்கும்பொழுது காலில் கல் இடித்துக் காயம் ஏற்பட்டால் நாம் கல்லில் இடித்துக் கொண்டோம் எனக் கூறுவதில்லை. கல் இடித்து விட்டது என்போம். கல்லையும், முள்ளையும் அப்புறப்படுத்தி நிலத்தைத் துப்புறவு செய்யாததால் கல் கண்டிக்கிறது என நாம் அறிவது பெரிய காரியம். இன்று பிள்ளைகள் அதிகமில்லை. பதினாறும் பெற்று, பெரு வாழ்வு வாழ ஆசீர்வதித்த காலத்தில் தாய் எந்தக் குழந்தையை எப்படிக் கவனிப்பாள்? பிள்ளைகள் துஷ்டனானால் தாயார் கவனத்தைக் கேட்கிறான் என்று அறிவது பெரிய காரியம். எத்தனை பிள்ளைகளிருந்தாலும் தாயார் அத்தனை பிள்ளைகளையும் மனத்தால் கவனிக்க முடியும். அதைச் செய்யும் தாய்க்கு உணர்ச்சியைக் கடந்த அறிவு எழும் என்று அறிவது பெரிய காரியம். எட்மென்ட் டான்டே மெர்சடஸ்ஸை

இலட்சியம், தீவிரம் முழுமையானதானால், எந்த முறையும் தேவையில்லை.

இழந்தான் என அக்கதையைப் படிப்பவரெல்லாம் வருந்துகிறோம். அவனுக்குத் திறமை பூரணமானதால் அறிவை அவன் வாழ்வு நாடுகிறது என நாம் அறியவில்லை. அறிவது பெரிய காரியம். Dr. தார்ன் கதையில் அகஸ்டா என்ற பெண்ணை மணக்க நிச்சயம் செய்த வரன் கூடிவரவில்லை. அதன்பின் அவன் ஓர் ஆடிட்டரை மணம் செய்ய முடிவு செய்தான். அவன் தன் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தான். அகஸ்டாவுக்கு அமீலியா மாமன் மகள். அவள் மிகப்பெரிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவள். ஆனால், பெண்களுக்குப் பணமில்லை. வயது வந்த 5 பெண்கள் திருமணமாகாமல் இருக்கின்றனர். அவர்கள் குடும்ப அந்தஸ்தை அதிகம் பாராட்டுபவர்கள். அமீலியா அவர்களுள் இந்த விஷயத்தில் முக்கியமானவள். அகஸ்டா அமீலியாவைத் தன் திருமண விஷயமாகக் கலந்துபொழுது அது வேண்டாம் என அவள் கூறினாள். ஓராண்டு கழித்து அமீலியா அதே ஆடிட்டரை மணந்தாள். அமீலியா ஆடிட்டர் வேண்டாம் உனக்கு என்று கூறியபொழுது அகஸ்டாவுக்கு வேண்டாம் என்றால் வேண்டும் என்று புரியுமா? அப்படிப் புரிவது பெரிய காரியம். வேண்டாம் என ஒரு பொருளை மறுப்பது ஆழ்மனம் வேண்டும் எனக் கூறுகிறது எனப் பொருள். அனுபவம் வருமுன் அது புரியாது. அனுபவத்தால் புரியும். அனுபவம் வருமுன் புரிவது பெரிய காரியம். பொறாமை புரளியை எழுப்பும். எவர்மீது உலகம் பொறாமைப்படுகிறதோ அவர், அவர்கள் கூறுவதற்குப் பதிலைக் கூறமுடியுமா? பொய் சொல்பவனுக்கு மெய் எப்படிப் பதிலளிக்க முடியும்? எவர்மீது மக்கள் பொறாமைப்படுகிறார்களோ அவரிடம் உள்ள சிறிய பொய்யை மக்கள் தாக்குவதை அவர் அறிவுதில்லை. அறிவது பெரிய காரியம். கெட்ட சொப்பனம் வந்து எதிரிகள் நம்மைத் தாக்குவதைக் காண்போம். நமக்கு எதிரி மீதுள்ள கோபம் கெட்ட சொப்பனமாக வருகிறது என அறிய முடியுமா? அறிவது பெரிய காரியம். வீட்டை விட்டுப் பிள்ளை ஓடுகிறான் எனில் அவனைத் திட்டுகிறோம். திரும்பி வந்தபின் பெற்றோர்

தீவிர இலட்சியத்திற்கு முறையில்லை.

அவனைக் கண்டிக்கின்றனர். அடிக்கின்றனர். பெற்றோர் போதிய கவனம் தராததால் பிள்ளை ஓடிவிட்டான் என்றநிவது பெரிய காரியம். தீராத வியாதியுள்ளவர்க்குப் பிள்ளை சிலசமயம் பிறப்பதில்லை. அடி முட்டாளுக்கும் சமயத்தில் குழந்தை பிறப்பதில்லை. மனைவிக்கும், குழந்தைக்கும் தீராத வியாதி வருமோ என்ற பயம் அதிகமாக இருந்தால் கருத்தரிக்காது. தகப்பனார் போல பிள்ளைகளும் மடையனாக இருந்தால் என்ன செய்வது என்ற பயம் கருத்தரிப்பதை அனுமதிக்காது. அது புரிவது பெரிய காரியம். கிளென்கோரா பாகோவை மணக்க விரும்பினாள். அவளுக்கு 15 வயது. பாகோ அழகுக்குப் பெயர் போனவன். ஊதாரி. அவனை மனந்தால் அவன் பெரிய சொத்து சிறிது நாளில் அழியும். ஆசைப்பட்ட பெண்ணுக்கு ஆசை தெரியும். சொத்து கண்ணுக்குத் தெரியாது. திருமணமானபின் அவனோடு ஒட நினைத்தாள். ஒடவில்லை. அவளுக்கு 3 குழந்தைகள். அவர்களுள் ஒரு பெண். வருமானமில்லாத அழகான இளைஞனை மகள் ஆசைப்பட்டதைத் தாயார் ஆதரித்தார். தான் அனுபவிக்காததை மகளாவது அனுபவிக்க வேண்டும் என நினைத்தாள். ஆனால், உள்ளூர் பயம் எழுந்தது. உயிர் போயிற்று. உயிர் போனாலும் ஆசை மகள் வாழ்க்கையிலாவது பூர்த்தியாக அவன் விரும்பினாள். தகப்பனார் முழு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார். மனைவி மகளை ஊக்கப்படுத்தியதை அவர் அறியார். திருமணத்திற்குமுன் அவர் திருமணமான வேறொரு பெண்ணுடன் ஒட விரும்பினார். செயல்படுத்தவில்லை. மனைவி ஓடிப்போக விரும்பியதும், மகள் காதலை ஆதரித்ததும் தான் போட்ட திட்டத்தால் எனத் தகப்பனாருக்குத் தெரியாது. தெரிவது பெரிய காரியம்.

(தொடரும்...)

ஒழிஷ்கேலம்

முடவான கட்டமே முதற்கட்டம்.

அஜெண்டா

அன்னை: இன்று காலையில் ஓர் பெண் கடிதமெழுதி, “ஜீவியம் என்றால் என்ன?” எனக் கேட்டாள். மேலும் “என் ஆசிரியர்களைக் கேட்டேன். அதை விளக்குவது கடினம்” எனக் கூறினார் என்றாள். (அன்னை சிரிக்கிறார்). அதனால் அப்பெண் என்னைக் கேட்கிறாள். அவள் கேட்டதால் அதை நான் கூர்ந்து கவனிக்கிறேன். அதை எப்படிக் கூறலாம்? அதை எப்படி விளக்குவது என உனக்குத் தெரியுமா? நாம் பயன்படுத்தும் சொற்கள் அர்த்தமற்றவை என்பதால், அதை விளக்குவது கடினம்.

சுத்திரேம்: உடனே சொல்ல வேண்டுமானால், மூச்சின் அக்னி எனக் கூறலாம். அது உலகைத் தாங்குகிறது. அக்னியே எல்லாவற்றிற்கும் உயிர் தருகிறது. அதனால் நெஞ்சு மூச்சு விடுகிறது. கடல் பொங்குகிறது.

அன்னை: அதெல்லாம் தவறல்ல.

சுத்திரேம்: நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?

அன்னை: நான் கண்டது இதோ இருக்கிறது. ஜீவியம் வாழ்வின் அடிப்படை. இங்குக் காரணமும், காரியமும் ஒன்றே. ஆனால், அது பலிப்பதில்லை. உன் விளக்கம் காவியமானது. அது இலக்கியமானது. ஆனாலும், இதுவே அதுவா என நிச்சயமாகக் கூற முடியாது.

சுத்திரேம்: அது உலகத்தின் பொருள் (substance). உலகம் அதனாலானது.

அன்னை: ‘‘ஜீவியமின்றி உலகமில்லை’’ என்றால் அது உண்மையை நெருங்குவதாகும். ஆனால், அது விளக்கமாகாது.

மனிதன் மனிதனையோ, இறைவனையோ ஏற்கமாட்டான்.

அதுவே என் முதல் பதில். ஜீவியமின்றி உலகமில்லை, பெருவாழ்வுமில்லை.

சுத்திரேம்: உலகைத் தாங்கும் மூச்சின் சக்தி - அது சரியாகலாம்.

அன்னை: அது தவறில்லை, குறித்துக்கொள்.

சுத்திரேம்: இல்லை இல்லை, நீங்கள் சொல்வதையே குறிக்க வேண்டும்.

அன்னை: இக்குழந்தைக்கு நான் பதில் எழுத வேண்டும்.

சுத்திரேம்: இல்லாவிட்டால் நாம் தத்துவத்தில் முடிவோம்.

அன்னை: தத்துவம்! நாம் சொல்லும் தத்துவமான சொற்கள் வேறு பொருள்படும்.

சுத்திரேம்: எப்படி ஜீவியத்தைக் காணலாம்.

ஓ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஓ

ஸ்ரீ அரவிந்த சூடர்

குருவையும், கோவிந்தனையும் ஒன்றாகக் கண்டால், முதலில் குருவுக்கு நமஸ்காரம் செய்.

இது வைஷ்ணவப் பரம்பரையில் வந்த வழக்கு. நம்மவர் அனைவருக்கும் பொருந்தும். இதற்கு உள் அர்த்தம் ஒன்றுண்டு. உன்னால் கோவிந்தனை எட்டித் தொட்டியலாது. குருவை நாடி, வணங்கி, சேவிக்கலாம். கோவிந்தன் தெய்வமானாலும், எனிய மனிதனுக்கு எட்டாத தெய்வம். குரு மனிதனானாலும், பக்தனுக்கு எட்டும் தெய்வம். நம்மால் எட்டித் தொட்க்கவடிய மனிதர், நம்மால் எட்ட முடியாத தெய்வத்தைவிட அதிகப் பலன் தருவார் என்பதே இதுண் உள் அர்த்தம்.

மனிதன் மனதிலுள்ள இறைவனை விரும்பி ஏற்பான்.

The Life Divine – Outline

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

முன்று சக்திகள்: அனந்தமான பிரம்மத்திற்குள்ள மூன்று சக்திகள்.

- ❖ சிந்தனை
- ❖ வரம்பிடுவது
- ❖ கிரகிப்பது

இவற்றைச் சுய சிந்தனை, சுய வரம்பு, சுய கிரகிப்பு என்கிறார்.

சுய சிந்தனையால் பிரம்ம லோகம் உற்பத்தியாயிற்று - ஆத்மா. சுய வரம்பால் பிரபஞ்சம் உற்பத்தியாயிற்று - புருஷன். சுய கிரகிப்பால் மனித வாழ்வு உண்டாயிற்று - ஈஸ்வரன். இதை ஒரு உதாரணம் மூலம் விளக்குகிறேன்.

இந்தியா ஓரே நாடு.

இந்திய மக்கள் ஓரே ஐனத்தொகை.

நாடும், மன்னும், மக்களும் சர்க்காரும், ஓட்டும், பார்லிமெண்ட்டும் ஒன்றே.

இது எனிய உண்மை. அத்துடன் நாட்டு மக்கள் பார்லிமெண்ட்டை எதிரியாகக் கருதி எதிர்க்கிறார்கள்.

பார்லிமெண்ட் சர்க்கார் எனும் மந்திரி சபையைக் கண்டிக்கின்றனர்.

மந்திரி சபை மக்களைக் கண்டனம் செய்கின்றனர்.

அனைத்தும் ஒன்றே என நாம் அறிவதால் இப்பிரிவினை, போராட்டம், எதிர்ப்பு ஆகியவை அர்த்தமற்றவை என அறிகிறோம். அதே போல் ஒன்றாகிய சக்திதானந்தத்தைச் சுத்தி, சித்து, ஆனந்தம் எனப் பிரித்து வாதாடக் கூடாது என்கிறார் பகவான்.

எதற்கும் அசையாத மனிதன், இதற்கசைவான்.

இதுவரை புரிந்தால் இதன் மூலம் சிந்தனை, வரம்பு, கிரகிப்பை விளக்கலாம்.

முக்கியமாக தீமை, இருள் (நாட்டில் வஞ்சம்) ஏற்பட்ட வகையையும், அதைத் திருவருமாற்றும் வகையையும் கூறலாம்.

நாட்டு மக்கள் பிரம்மம்

பார்லிமெண்ட் புருஷா

மந்திரி சபை ஈஸ்வரா

பிரம்மம் சொந்த சிந்தனையால் சிருஷ்டிக்கும் திறனுடையது.

நாட்டில் விவசாயம், வியாபாரம், பணம், போக்குவரத்து, கல்வி, இலக்கியம் போன்ற பெரு நிகழ்ச்சிகளைச் சமூகம் உற்பத்தி செய்கிறது. சமூகத்திற்குச் சிருஷ்டித் திறனுண்டு.

பார்லிமெண்ட்டின் வரம்புக்குள் மொழி, விவசாயம், வியாபாரம், இலக்கியம் வர முடியாது. அவை பெரும் அம்சங்கள். பார்லிமெண்ட் விவசாயத்திற்கும், வியாபாரத்திற்கும், மொழிக்கும், இலக்கியத்திற்கும் சேவை செய்ய சமூகத்தின் பரந்த அளவை தன் அதிகாரத்திற்குள் விமிட செய்கிறது, வரம்பு ஏற்படுத்துகிறது. அது அளவுக்குட்பட்ட சேவை. உதாரணமாகக் கல்வியைப் பரப்பி பள்ளிகளை நிறுவி நிர்வாகம் செய்கிறது. ஆனால், கதாசிரியர்கள், நாடக ஆசிரியர்கள், இலக்கிய மேதைகளைப் பார்லிமெண்ட் தன் வரம்புக்குள் கொண்டு வர முடியாது. அது தேவையில்லை.

பார்லிமெண்ட் இலவசக் கல்வியை அளிக்க முடிவு செய்தால் மந்திரி சபை அதைச் செயல்படுத்துகிறது. எத்தனை பள்ளிகள் எந்த ஊர்களில் எப்படி நிறுவுவது என்று மந்திரிசபை சிந்தனை செய்து, அதைச் செயல்படுத்துகிறது.

பிரம்மத்திற்கசையாத மனிதன், சைத்திய புருஷனுக்கசைவான்.

சுய சிந்தனை	சமூகம்	மக்கள் கல்வியை உயர்த்த முடிவு செய்தல்.
சுய வரம்பு	பார்லிமெண்ட்	இலவச கல்வி தர முடிவு செய்தல்.
சுய கிரகிப்பு	மந்திரி சபை	பள்ளியை நிறுவி அமல் செய்கிறது.

சிந்தனையும், வரம்பும் எளிய செயல்கள். சுய கிரகிப்பு எப்படி?

சர்க்கார் அதிகாரம் முழுவதையும், சர்க்கார் பணம் முழுவதையும் மந்திரி சபை தன் கையில் எடுத்துக் கொள்வது சுய கிரகிப்பு.

தாழ்ந்த சூழலில் அதிகாரம், பணம் தீமையாகி ஊழல் விளையும்.

இது பாதாளம். பாதாளத்தைப் பரமாத்மாவுடன் (கோர்ட்) இணைத்தால் தவறு எழ வழியேயில்லை.

கோர்ட், எலக்ஷன் கமிஷன் போன்றவற்றை பரமாத்மா எனலாம். ஏனெனில் முழுச் சர்க்காரும் அதன் இலாக்காக்களும் கோர்ட்டிற்கு உட்பட்டவை. சர்க்கார் நடவடிக்கைகளை ஜீவாத்மாவெனில் கோர்ட் பரமாத்மாவாகும். இவையிரண்டும் சேர்ந்து நாட்டிற்குட்பட்டதாகும்.

காலம்: மூன்று காலங்கள்

- 1) காலம்
- 2) காலத்தைக் கடந்தது
- 3) மூன்றாம் நிலைக் காலம் - காலமும் காலத்தைக் கடந்ததும் இணைவது.

பிரம்மம் மோச்சம் தரும், ஜீவாத்மா ஜீவன் முக்காக்கும், சைத்திய புருஷன் பூலோக சவர்க்கம் தரும்.

(உதாரணம்)

ஒருவர் ஒரு வைசென்ஸாக்கு விண்ணப்பித்தால் அது ஒவ்வொரு ஆபீசாகப் போய் சாங்ஷனாகி பதில் வர பல மாதமாகும் - இது காலம்.

ஒரு M.P. அதே விண்ணப்பத்தைச் சொற்ப நாளில் பூர்த்தி செய்து பலன் பெறுவார் - இது காலத்தைக் கடந்தது.

கவர்னர் நம் ஊருக்கு வந்து முகாம் போட்டு விண்ணப்பங்களை வரவேற்றால் அன்றே அங்கேயே வைசென்ஸ் சாங்ஷனாகும் - மூன்றாம் நிலைக் காலம்.

(தொடரும்)

ஒஜைகை

ஜீவிய மணி

இந்தியர் ஆண்மீகத்தில், கீதை காலத்தில், தெய்வீக மனத்திற்கு உயர்ந்தனர். அது பாண்டித்தியம் உள்ள எவருக்கும் தொழிலில் பயன்படும். ஜாதகம், கைரேகை, குறிசொல்வது, ஆரூடம் எல்லா நாட்டிலும் உண்டு. பலிக்கும் அளவு வித்தியாசம். 1950-இல் ஒரு 20 வயது மாணவன் கையைப் பார்த்து ஜோஸ்யம் சொன்ன தெருவில் போனவன், 'இந்த ஜாதகன் விவசாயத்தில் பிரபலமாவான். வாழ்நாள் முழுவதும் பிரச்சனையிருக்கும்' என்றான். நிலத்தையே பார்க்காத அவனுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. 10 ஆண்டுகளுக்குப்பின் நிலம் வாங்கினான். பெருநிலம் பெற்று பெருவிவசாயம் செய்து ஜில்லா முழுவதும் பிரபலமானான். கொச்சி, தூத்துக்குடி, திருச்சி, பழபாயிலிருந்து அவனுக்குப் பாராட்டு வந்தது. நேரிலும் வந்து பாராட்டினர். அகில இந்திய விவசாயக் கொள்கையை மாற்றி விவசாயிக்கு சர்க்கார் பண உதவி செய்யவும் அவன் மறைமுகமாகக் காரணமானான்.

குழல் தயார் செய்ததை, முறை சாதிக்கும்.

நம்பிக்கை

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: திரு. கர்மயோகி
சொற்பொழிவு: திரு. N. அசோகன்

இடம்: காந்தி மண்டபம்

தேதி: 09.02.20

இன்று நம்முடைய வாழ்க்கையில் பணம் மிகவும் அவசியமான ஒன்றாகிவிட்டது. இன்று புழக்கத்திலிருக்கும் பணத்தையெல்லாம் எடுத்துவிட்டால் நம்முடைய பொருளாதார வாழ்க்கையே ஸ்தம்பித்துவிடும். பணத்தினுடைய தன்மை என்ன என்று நாம் சற்று நேரம் ஆலோசனை செய்தால் பணத்தினுடைய சக்தி எங்கிருந்து வருகிறது என்று புரியும். பணத்திற்கு இவ்வளவு மதிப்பு வருவதற்குக் காரணமே நாம் ஒருவர்மேல் ஒருவர் வைக்கும் நம்பிக்கைதான். இதில் நாம் பணம் என்று சொல்வது உண்மையில் வெறும் பேப்பர்தான். அரசாங்கம் அதை அச்சடித்து இது பணம் என்று சொல்வதால் அதை நாம் பணம் என்று ஏற்கிறோம். தங்கத்திற்கும், வெள்ளிக்கும் இயற்கையிலேயே ஏதோ ஒரு மதிப்பு இருக்கிறது. பளபளவென்று ஜோலிப்பதால் அந்த ஜோலிப்பை வைத்து அதற்கு ஒரு மதிப்பை வைத்து அதைப் பணமாக ஏற்றுக் கொள்ள மனம் முன்வருகிறது. ஆனால் இவ்வளவு சுலபமாகப் பேப்பர் கரண்ஸிக்கு நாம் மதிப்பை வழங்கிட முடியாது. முதலில் அரசாங்கம் பேப்பர் கரண்ஸியைப் பணம் என்று சொல்வதை நாம் ஏற்க வேண்டும். இரண்டாவதாகச் சமூகத்தில் எல்லோரும் பேப்பர் கரண்ஸியைப் பொருளாதார மதிப்பின் சின்னமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அடுத்தவர் கொடுக்கின்ற பணத்தை நாம் என் வாங்கிக் கொள்கிறோம் என்று பார்த்தால் அந்தப் பணத்தை மற்றவருக்குக் கொடுத்தால் அவர் அதை வாங்கிக் கொண்டு நமக்கு வேண்டியதைத் தருவார் என்ற நம்பிக்கை இருப்பதால்தான் நாம் அந்தப் பணத்தையே வாங்கிக் கொள்கிறோம். அடுத்தவர் இதைப் பணமாக வாங்கிக்

உடலாலும், மனத்தாலும் ஒரு மனிதனுடைய உலகம் குறுகியது.

கொள்ளமாட்டார் என்று நாம் நினைத்தால் நம்முடைய பொருளை நாம் யாருக்குமே கொடுத்து பதிலுக்குப் பணத்தை வாங்கவே மாட்டோம். ஏனென்றால் அந்தப் பணம் செல்லும் என்ற நம்பிக்கையே போய்விட்டது.

நம்முடைய அன்றாட வாழ்க்கை செயல்பாடுகளே நம் உடம்பின்மேல் நாம் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கையைப் பொறுத்ததான் நடக்கிறது. நாம் சாப்பிடும் பொழுது நம்முடைய வயிறு நாம் சாப்பிடும் சாப்பாட்டை முறையாக ஜீரணம் செய்யும் என்ற நம்பிக்கை இருப்பதால்தான் நாம் சாப்பிடுகிறோம். நாம் ஒரு கடுமையான வேலை செய்கிறோம். அல்லது கடுமையான உடற்பயிற்சி செய்கிறோம் என்றால் அதற்கேற்ற எனர்ஜியை நம்முடைய இதயமும், நுரையீரலும் இரத்த ஓட்டத்தையும், சுவாசிப்பையும் உயர்த்தி அதன்மூலம் வழங்கும் என்ற நம்பிக்கை இருப்பதால்தான் நாம் அந்த வேலையிலேயே ஈடுபடுகிறோம். B.P. மற்றும் ஆஸ்துமா உள்ளவர்களுக்கு தங்கள் இதயமோ, நுரையீரலோ அதிக எனர்ஜியை வழங்கி ஒத்துழைக்கும் என்ற நம்பிக்கை இருப்பதில்லை. இந்த நம்பிக்கை இல்லாதபட்சத்தில் அவர்கள் கடுமையான வேலையோ, உடற்பயிற்சியோ செய்ய முன்வருவதில்லை. ஒரு பெண் கர்ப்பம் அடையும் பொழுது அவளுடைய உடல் அந்த கர்ப்பத்தை முறையாகத் தாங்கி, குழந்தையைப் பெற்று தரும் என்று அவள் நம்புகின்றாள். உடல் பலவீனமான இடத்தில் அந்தப் பெண்ணுக்கு நம்பிக்கை இல்லையென்றால் கர்ப்பம் தரிக்க ஒரு பக்கம் ஆசை இருந்தாலும், பயம் காரணமாக ஒரு பக்கம் பின்வாங்கவும் நேரிடலாம். முதல் கர்ப்பம் நிற்காமல் Miscarriage-ஆன பெண்களை எடுத்துக் கொண்டால் நான் சொல்வது புரியும். அடுத்தமுறை கர்ப்பம் தரிக்கும் பொழுது இதுவும் நிற்காமல் போய்விடுமோ என்று அவர்களுக்கு வருகின்ற கவலையை நாம் பார்க்கும் பொழுது நம்பிக்கை மனிதனுக்கு எந்த அளவு உதவுகின்றது என்று புரியும். சைவ சாப்பாடு சாப்பிடுகிறவர்கள் வெளிநாடு செல்லும் பொழுது

மனிதனுடைய ஆன்மாவை உள்ளத்து வாழ்வோடுணைப்பது ஆழ்ந்த நோக்கங்களாகும் (motives).

அசைவ சாப்பாடு சாப்பிட்டால் தன் வயிறு ஜீரணம் செய்யுமோ செய்யாதோ என்று பயம் வந்து, தான் விரும்பிய சைவ சாப்பாட்டைத் தயார் செய்து கொள்வதற்கு மிகுந்த சிரமம் எடுப்பதைப் பார்க்கலாம். சாதாரண அன்றாட செயல்பாடுகளுக்கே இவ்வளவு நம்பிக்கை தேவைப்படுகிறது என்றால், புதுமையான creative-ஆன வேலை செய்வதற்கு எவ்வளவு நம்பிக்கை தேவைப்படும் என்று என்னிப் பார்க்க வேண்டும். எல்லா creative-ஆன வேலைகளிலும் இதற்குமுன் பரிச்சயம் இல்லாத இடங்களிலும் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டியிருக்கும். கண்டுபிடிப்பாளர்கள் தங்களுடைய முயற்சி எப்பொழுது எப்படி வெற்றி பெறும் என்று தெரியாமலேயே தங்கள் வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருப்பார்கள். ஐந்தாறு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு இந்தியாவிற்குச் செல்வதற்கு மேற்கு திசையில் வழி கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று கப்பலில் கிளம்பிய ஆராய்ச்சியாளர்கள் எல்லாம் ஏதோ ஒரு நம்பிக்கையின் பேரில்தான் பயணத்தைத் தொடர்ந்தார்கள். தாங்கள் சரியான பாதையில்தான் செல்கிறோமா, இந்தியா கண்ணுக்குத் தென்படுமா உயிருடன் திரும்பி வரமுடியுமா என்பதெல்லாம் தெரியாத நிலையில் தொடர்ந்து முயற்சித்தால் வெற்றி கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை இருந்ததால்தான் பயணத்தைத் தொடர்ந்தார்கள். வடதுருவம் மற்றும் தென்துருவத்தைத் தேடிச் சென்ற ஆராய்ச்சியாளர்கள் நம்பிக்கையில் லாமல் சென்றிருந்தால் எதையுமே சாதித்திருக்க முடியாது. இடையில் வந்த சிரமங்களால் மனமுடைந்து பாதியிலேயே திரும்பி இருப்பார்கள். எப்படியும் வெற்றி கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை இருந்ததால்தான் கடும் குளிர், புயல், காற்று, பட்டினி, உடல் நலக்குறைவு, இருட்டு போன்ற எண்ணற்ற இடையூறுகளைத் தாண்டிச் சென்றிருக்கிறார்கள்.

(தொடரும்)

ஏக்ஜெஸ்

ஆழ்ந்தவை அனைத்தையும் பூர்த்தி செய்யும்.

மனித சுபாவம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

மயிர்ச் வேலைக்குத் தேவை. மனம் வேலையில் ஸயிர்ப்பது (concentration) அடுத்த உயர்ந்த அம்சம். எப்படிப் பயிற்சியின்றி நாம் வேலையை ஆரம்பிக்கின்றோமோ, அப்படி மனம் வேலையில் ஸயிக்கும்முன் ஆரம்பித்து விடுகிறோம். முழுவதும் மனம் வேலையில் ஸயித்தவின் ஆரம்பிக்கும் வேலையே யுர்த்தியாகும் என நாம் அறிவதில்லை.

படிக்க உட்கார்ந்த பையன் பத்து நிமிஷத்தில் கொட்டாவி விடுவான். அரை மணியில் புத்தகத்தை மூடிவிட்டு எழுந்து விடுவான். சுமார் 15% அளவுக்கு இந்தக் குணமுள்ளவர்களை நாம் எல்லா இடங்களிலும் பார்க்கலாம். படிக்க உட்காரும்முன், மனத்தைப் படிப்பில் திருப்பி, படிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, மனம் நிதானப்பட்ட பின் ஆரம்பித்தால், 1 மணி, 2 மணி நேரம் படிக்க முடியும். படித்தது புரியும், புரிந்தது மனத்தில் நிற்கும். ரயில் நிற்பதற்குமுன் ஏறுபவர்கள், பெட்டியில் சரியாக அடுக்காமல் மூடி, அதை அழுத்தி, அதன் மேல் ஏறி உட்கார்ந்து ஆர்ப்பாட்டம் செய்பவர்கள் இந்த வகையைச் சேர்ந்தவர்கள்.

ஆசாரமானவர்கள் ஒரு வேலையை ஆரம்பிக்கும்முன் கைகால் கழுவி, நின்று நிதானித்து, சுவாமிக்கு நமஸ்காரம் செய்து, ஊதுவர்த்தி கொளுத்தி, எழுதவோ, படிக்கவோ ஆரம்பிப்பதை, எழுத்தை வணங்க வேண்டும் என்கிறார்கள். மனம் வேலையில் தானே இவர்களுக்கு ஸயிக்கிறது. இது ஆசாரம். ஸயம் ஆசாரத்தின் கரு, சாரம்.

★ ★ ★

நண்பர்களுடைய சொந்த விஷயங்களை அறிய சிறிதும் ஆர்வம் காண்றிக்கக் கூடாது.

சான்றைத்து உணர்வு சுச்சிதானந்தம் தரும்.

அமெரிக்கர் ஒருவர் இங்குப் பல வருஷம் தங்கியிருந்தார். மற்ற அமெரிக்கர்கள் இங்குச் சிலரிடம், முக்கியமான வேலைகளில் மட்டும், தேவைப்பட்ட பொழுது பழகுவார்கள். இவர் மட்டும் டிரைவரிலிருந்து, கலெக்டர் வரை எல்லோரிடமும் சகஜமாகப் பழகுவார், அளவளாவவார். எப்பொழுதும் சிரித்த முகமாக இருப்பார். அவரை, கவலையாக யாரும் கண்டதேயில்லை. ஒருசமயம் இவருடைய நட்புக்கும், சந்தோஷத்திற்கும் என்ன இரகசியம் என்றொருவர் விசாரித்தார். ‘சிறுவயதிலிருந்தே என் தகப்பனார் வலியுறுத்தி எங்களுக்கு அளித்த புத்திமதிகளில் ஒன்று: அரசியல், பணம், சொந்த விஷயம் ஆகியவற்றைப் பற்றி எவரிடமும் பேசாதே என்பது’ என்று பதிலளித்தார்.

இருபது வருஷ நட்பு, குடும்பங்கள் நெருங்கி வந்த பொழுது உடைந்துவிட்டது. நல்ல உறவினர்கள், ஏனோ திடீரெனப் பிரிந்துவிட்டார்கள் என்பதை விசாரித்தால், பெரும்பாலும் அதனடியில் இந்த உண்மையிருக்கும். ஒருவர் வாழ்க்கை விபரங்களை மற்றவர் தெரிந்துகொண்டால், அது நட்புக்கு ஊறு செய்யும். விபரம் தெரியாமல் நட்பு எப்படி ஏற்படும் என்று கேட்கலாம்.

தன் வாழ்வின் குறையை அந்தரங்கமான நேரத்தில் சொல்ல விரும்புவது வழக்கம். அப்படிச் சொல்லியதால், எந்த விளைவும் வாராவிட்டாலும், சொல்லியவர் மனம் கசங்கும். கசங்கினாலும் மேலும் சொல்வார். தாம் தம்மைப்பற்றி எவரிடம் சொல்கிறாரோ, அவரைப் பார்க்கும் தோறும் தம் குறை நினைவு வரும். தன் குறையை நினைக்க மனிதன் விரும்புவதில்லை. அதனால் அவரைவிட்டு விலக தன்னையறியாமல் பிரியப்படுவான். அவன் பிரியத்தைச் சந்தர்ப்பம் நிறைவேற்றும். இது பொது உண்மை. குடும்பத்திற்குள்ளேயும் இந்த உண்மைக்கு வலிமையுண்டு. மனைவி, கணவன் என்பது நெருக்கமான உறவு. தம்மைப்பற்றி ஆர்வமாக முதலில் சொல்லியவர்கள், அதைத் தமக்கு எதிராக மற்றவர் பயன்படுத்துவதைப்

பணம் சுத்தி வாய்ந்த நடைமுறை இலட்சியம்.

பார்த்தவுடன், மனம் விட்டுப் போகும். இக்காரணத்தாலேயே உடைந்த திருமணமும் உண்டு. இக்கருத்தை மையமாக வைத்து எழுதிய ஆங்கில நாவல் Tess, The Pure Woman டெஸ், தூய்மையான பெண் உலகப் பிரசித்தி பெற்றது.

8 வயதுப் பையனுடைய தாயாரைத் தகப்பனார் விலக்கினார். தகப்பனார் பெருஞ்செல்வர். இந்த விஷயத்தை மற்றவர்கள் கேட்பதால் பையனுக்கு 40 வயதுவரை நண்பர்களேயில்லை. அவனுக்கு ஒரே ஒரு நண்பன். உயிர் போன்றவன். எப்படி இவன் மட்டும் நண்பனாக இருக்கிறான் எனில், தாயாரைப் பற்றி ஒரு முறையும் அவனிடம் நண்பன் கேட்டதில்லை.

சொந்த விஷயம் சிறியதானாலும், நல்லதானாலும் பெரும்பாலோர் பிறர் அதை அறிவதை விரும்புவதில்லை. அதை அறியும் ஆர்வத்தை விலக்குதல் நாலு பேருடன் நெருங்கிப் பழக உதவும்.

சிறிது உயர்ந்தாலும், பெரும் பலன் தரும் குணங்கள்:

- விழிப்பு (alertness)
- குறித்த நேரத்தில் செயல்படுதல் (punctuality)
- ஒழுங்கு
- ஞாபகம்
- சுத்தம்
- கடமை உணர்வு
- வாக்கைக் காப்பாற்றுவது
- கடன் வாங்கிய பொருள்களைத் திருப்பித் தருவது
- நல்ல உடை (better dress)
- பட்டியல் (check list)
- காலையில் செய்யும் தீர்மானம்
- இரவில் நினைத்துப் பார்த்தல்

பணம் அன்னை சுத்தியாகும் அசுரன்.

- தினமும் ஒன்றைக் கற்றுக்கொள்ள முயல்வது என்ற தீர்மானம்
- மேலும் ஒரு திறமை (skill) பெறுதல்
- மேலும் இனிமையாக இருக்க முயல்வது
- மேலும் அடுத்தவரைப் புரிந்து கொள்வது
- மேலும் வாழ்வைப் புரிந்து கொள்வது
- அதிகமாக வேலையை அறிவது
- உடல் நலம் பேணுதல்
- செய்யும் தொழிலுக்கு (norms) அளவுகோல் ஏற்படுத்துவது
- நடத்தையை முறைப்படுத்தி இதுபோல் அளவிடுதல்
- ஒவ்வொரு வருஷமும் அதன் தரத்தை உயர்த்துவது
- மற்றவர்களைப்போல் செய்வது (creative imitation)
- புதியன் புனைதல் (innovation)
- சிருஷ்டி (creation)
- அதிக அடக்கம்
- விபரங்களைச் சேகரம் செய்தல் (information, views, facts, ideas)
- கருத்துகளைச் சேகரித்தல்
- இலட்சியங்களைத் தொகுத்தல்
- கட்டுப்பாடு (discipline)

(தொடரும்)

ஒஜிஜிஜெஃ

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

நாம் சுத்தியலீவியத்தில் பிரபஞ்சத்துடன் ஒன்றி வாழ வேண்டும்.

தீவிர வேகம் பெற்ற இலட்சியம் மனத்தை ஆட்கொள்ளும்.

நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

ஆத்மாவைச் சமர்ப்பணம் செய்வது ஆத்ம சமர்ப்பணம்.

அகந்தை, மனம் ஆகியவற்றின் அம்சங்களைச் சமர்ப்பணம் செய்து ஆத்மாவை அடைவதை நாம் பொதுவாக ஆத்ம சமர்ப்பணம் என்கிறோம்.

ஆத்ம சமர்ப்பணத்தின் முதல் நிலை ஆத்மாவை அடைவது.

ஆத்ம சமர்ப்பணத்தின் முடிவான நிலை ஆத்மாவையே பிரம்மத்திற்குச் சமர்ப்பணம் செய்வது.

ஒரு பெரிய ஸ்தாபனத் தலைவரைச் சந்திக்க நேர்ந்தால் அது செல்வாக்கு தரும். பலனைக் கருதாதவர்க்கு அது அந்தஸ்து தரும். அந்தஸ்தையும் கருதாதவர் அந்த ஸ்தாபனம் பலன் பெறும் கருத்துகளைக் கூறலாம். சி. சுப்ரமணியம் மந்திரியாக இருந்த பொழுது MSS அவருக்குப் பல கருத்துகளைக் கூறியுள்ளது. முக்கியமான கருத்துகள் அனைத்தையும் ஏற்று அவர் அமல்படுத்தினார். அன்பர்கட்கு அவர் உள்ள நிலையில் அதுபோன்ற வாய்ப்பு எழும். நம் கருத்தை அவரிடம் கூறுவது இயல்பு. அப்படி எழும் என்னத்தை நம்மால் சமர்ப்பணம் செய்ய முடியுமானால் கூறுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். அந்த எண்ணம் அவர் ஸ்தாபனத்தில் நாம் கூறாமலேயே தன்னை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும். சமர்ப்பணம் செய்து நம் விருப்பப்படியன்றி தலைவர் பிரியப்படி அதே எண்ணத்தைக் கூறினால் அவ்வெண்ணம் உச்சகட்டத்தில் அது போன்ற அனைத்து ஸ்தாபனங்களிலும் தன்னை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும்.

சமர்ப்பணமான எண்ணம் நிறைவேறும்.

சமர்ப்பணத்தின் நிலை கருதி நிறைவேறும் நிலை நிர்ணயிக்கப்படும்.

புறம் அழியும்வரை புத்தி வராது.

இது வாழ்க்கைப் பலன். வாழ்க்கைப் பலனைப் பாராட்டாத அன்பர் சாதகராவார். எந்த யோகத்தகுதி சமர்ப்பணமானாலும், அடுத்த தகுதி எழும். வார்த்தை பலிப்பவருக்கு அடுத்த கட்டத்தில் எண்ணம் பலிக்கும். அடுத்த கட்டத்தில் அவரிடம் கூறிய எண்ணம் பலிக்கும். கட்டங்கள் பல. எளிமையாக அவற்றை அறியலாம். ஒரு தகுதி பெற்று அடுத்த தகுதிக்குப் போவது பல ஆண்டுகளில்லை. பல ஜென்மங்கள். அரசியலில் அடுத்த உயர்ந்த பதவி போல். பல ஆண்டுகள் பல ஜென்மங்கள் உண்மையானாலும், சமர்ப்பணம் அந்த நிலையில் கூறினம் தாமதமின்றி முழுமையானால் காலம் சுருங்கும். ஜென்மம் ஆண்டாகும். மேலும் சுருங்கும். கூறினமாகும் இடம் யோகத்தில் உண்டு.

பிரச்சனை சமர்ப்பணமானால் பிரச்சனை தீரும். தீர்ந்த பிரச்சனையில் அகம் மகிழ்ந்தால், இனி அந்தப் பிரச்சனை வராது. பிரச்சனை அகந்தைக்குரியது. எண்ணம் மனத்திற்குரியது. காலம், இடம் ஆத்மாவுக்குரியது. சமர்ப்பணம் முடியும்வரை தொடரலாம். நாம் வாழ்க்கைப் பலனைக் கருதாவிட்டாலும் வாழ்வில் பலன் ஏற்பட்டபடி இருக்கும். வாழ்க்கைப் பலன் ஒதுங்கி யோகத் தகுதியாக மாறும். மாறியது உயர்ந்தபடி இருக்க இடைவிடாத ஆத்ம சமர்ப்பணம் தேவை. இலட்சியம், யோகம் முடிந்து ஆதியான பிரம்மத்தை அடைவதில்லை என்கிறார் பகவான். இலட்சியம் சிறஷ்டியில் பிரம்மத்தையடைந்து ஆனந்தம் பெறுவது என்கிறார்.

(தொடரும்)

ஒஜிஜிஜிஜிங்

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

திரெளபதியின் துகில் வளர்ந்த அற்புதம் கிருஷ்ணனுடன் ஆத்மாவில் அவள் ஒன்றியதால்.

விசாலமும் குறுகும் உன்னதம் அடக்கமாகும்.

வீடுதோறும் தியான மையம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

வித்யா ரங்கன்

நம் அறிவைப் பிரயோகித்து ஞானத்தைத் தேடுகிறோம். நம் அறிவு அறியாமை. அது ஞானத்திற்கு நம்மை வழி நடத்தாது. ஆக, இதற்கென்ன வழி? ஞானம் என்பது அறிவுதால் அறிய முடியாதது. நமக்குப் புலப்படுவது. ஞானம் புலப்பட அறியாமை தன் செயல்பாட்டை நிறுத்த வேண்டும். என்னங்கள் ஒடுவது நின்று, நிற்பது தொடர்ந்தால் மௌனம் பிறக்கும். மௌனத்தில் ஞானம் உதயமாகும்.

முன்பொரு காலத்தில் கோதாரா நகரில் ஒரு திருடனைத் தேடிக் கொண்டிருந்தனர். கடைசியாக ஒரு அப்பாவி மனிதனைப் பிடித்து அரசனிடம் அழைத்து வந்தனர். உடனே அரசன் அவனைத் தூக்கிலிட உத்தரவிட்டார். அவன் செய்வதறியாது தன் கடவுளிடம் மனமுருகிப் பிரார்த்தனை செய்யலானான். அவனுக்குள் விழிப்பு ஏற்பட்டு பேசலானான். “ஓன்றுமே செய்ய முடியவில்லையே என்பதை நினைத்தால் வெட்கமாக இருக்கிறது” என்றான் அந்த மனிதன். என்ன செய்ய முடியவில்லை?“ என்றனர் அருகிலிருந்தோர். “எனக்கோர் விஷயம் தெரியும். அது இவ்வுலகில் வேறு எவருக்கும் தெரியாது” என்றான் அவன். “அது என்ன?” என்றார்கள். “எனக்குத் தங்கம் விளைவிக்கத் தெரியும். அது இந்த உலகில் வேறு எவருக்கும் தெரியாது” என்றான். இதைக் கேட்டதும் தூக்குத் தண்டனை நிறுத்தப்பட்டது. காவலர்கள் அரசனிடம் சென்று இவ்விஷயத்தைக் கூறினார்கள். உடனே அரசன் அம்மனிதனை அழைத்தான். உனக்குத் தங்கம் விளைவிக்கத் தெரிந்தால் எனக்குக் கொருஞ்சம் பயிராக்கிக் கொடு. அப்புறம் உன்னை விடுதலை செய்து விடுகிறேன்” என்றான் அரசன். குற்றவாளியான அம்மனிதன் இதற்குச் சம்மதித்து நிலத்தை உழுது விதைப்பதற்குத் தங்கமும் கொண்டு வரச் செய்தான். பின்பு, “அரசே! விதைப்பதற்கு எல்லாம் தயாராகிவிட்டது. இப்பொழுது கூறுங்கள் யார் தங்கத்தை விதைக்கப்போவது? உண்மையும், நேரமையும்

பண்புக்காக ஏற்ற அகந்தை பாதாளத்திற்கு அனுப்பும்.

உள்ள வாழ்க்கையில் ஒருமுறைக்கூட பொய் திருட்டை அறியாத ஒருவர்தான் தங்கத்தை விதைக்க வேண்டும். நான் என் வாழ்க்கையில் திருடியதே கிடையாது. ஆனால் என்னைத் திருடன் என்று கூறிவிட்டனர். எனவே நான் விதைக்க முடியாது. ஆகவே யார் விதைக்கப் போகிறார்கள்?“ என்றான் அவன். “அப்படியானால் நம் முதலமைச்சர் விதைக்கட்டும்” என்றான் அரசன். இல்லையில்லை... நான் விதைக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன்” என்றார் முதலமைச்சர். அப்படியானால் நமது பெருமதிப்பிற்குரிய நீதிபதி அவர்கள் விதைக்கட்டும் என்றான் அரசன். நானா?... நான் பொருத்தமானவன் என்று சொல்வதற்கில்லை...” என்றார் அந்த நீதிபதி. அரண்மனையிலிருந்த அத்தனை பேரையும் ஒருவர் பின் ஒருவராக அரசன் அழைத்தும் யாரும் அதற்கு முன்வரவில்லை. அப்பொழுது ஒரு குரல் வந்தது. “அரசர் பெருமானே! தாங்கள்தான் தங்கத்தை விதைக்க வேண்டும்.” “என்னால் இக்காரியம் கெட்டுவிடுமோ என்று அச்சமாக இருக்கிறது” என்றான் அரசன்.

“அரசே! உங்கள் அரண்மனையில் ஒருவர் கூட நேர்மையானவர் இல்லையா? அப்படியிருக்க என் வாழ்வில் திருட்டைப் பற்றியே அறியாத எனக்குத் தூக்குத் தண்டனை விதிப்பது எவ்வகையில் நியாயம்?“ என்றான் குற்றவாளி. அரசனுக்கு அப்போதுதான் தனது தவறு தெரிந்தது. உண்மையை விசாரித்து அறிந்தபின், அவனை விசாரிக்காமலேயே தூக்குத் தண்டனை கொடுத்தத் தனக்குச் சரியான பாடம் புகட்டிய அவனது புத்தி கூர்மைக்குப் பல பரிசுகளை அளித்து அவனை விடுதலை செய்தான்.

ஆன்மாவின் விழிப்பு ஞானத்தின் பிறப்பு. ஆன்மா விழிக்க ஞானம் அவசியம். ஞானம் பிறக்க வாழ்வு அவசியம். ஆன்மாவே வாழ்வு, வாழ்வே ஆன்மா. இருக்கும் இடத்தை விட்டு இல்லாத இடம் தேடி எங்கெங்கோ அலைவது மனிதனின் அறியாமை. அறியாமை ஞானமானால் வாழ்வு தெய்வீக வாழ்வாகும்.

(தொடரும்)

ஏஜன்ஸீ

உண்மையின் உயர்வு சட்டத்தை மீறி குறையை நிறைவாக்கும்.

அன்பர் அனுபவம்

N. வேம்பரசி, ஈரோடு தியான மையம்.

அன்பர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள எழுதும் இந்த அனுபவத்தை அன்னைக்குச் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

நான் கடந்த 18 வருடங்களாக அன்னையை மட்டும் வணங்கி வருகிறேன். என் வாழ்வில் அன்னை பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தியுள்ளார். நான் 10-ஆம் வகுப்பு படிக்கும் போது 'மங்கையர் மலர்' மூலம் அன்னையைப் பற்றி தெரிந்து வணங்க ஆரம்பித்தேன். அப்பொழுது அன்னையால் நடக்கும் சின்னச் சின்ன அற்புதங்கள் ஆச்சரியமாகவும் சந்தோஷமாகவும் இருந்தது. நான் 12-ஆம் வகுப்பில் நல்ல mark பெற்று இன்ஜினீயரிங் கோர்ஸில் சேர்ந்தேன். கல்லூரி திறந்து ஒரே மாதத்தில் எனக்கு brain fever வந்துவிட்டது. முதலில் என்ன fever என்று எந்த மருத்துவர்களாலும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. அதனால் எனக்கு நோயின் தீவிரம் அதிகமாகி என் உடல் நிலை மிகவும் மோசமாகிவிட்டது. பிறகு கோவையில் ஒரு மருத்துவமனைக்கு என்னை அழைத்துச் சென்றனர். அன்று மாலை ICU-வில் admit செய்து அனைத்து டெஸ்ட்களும் செய்தனர். Brain fever என்று ரிசல்ட் வரும் பொழுது எனக்கு fits வந்து மயக்கமுற்றேன். அத்தோடு என் பார்வை மங்கியது. மருத்துவர்கள் எனக்குச் சிகிச்சை ஆரம்பித்தாலும் 5 நாட்கள் கழித்தே எதுவும் சொல்லமுடியும் என்று கூறியதால் என் குடும்பத்தினர் அனைவரும் சோகத்தில் ஆழ்ந்தனர். அப்பொழுதுதான் எங்கள் நெருங்கிய உறவினர் ஒருவர், அன்னையை வணங்குபவர் எனக்காக அன்னையிடம் கூட்டுப் பிராத்தனை செய்தார். அதன் பலனாக இங்கு மருத்துவமனையில் அன்னையின் அருள் வேகமாக செயல்படத் தொடங்கியது. அன்று இரவே அரவிந்த என்ற சிறுவனை ICU-வுக்கு அழைத்து வந்தவுடன் என்னை நார்மல் ரூமுக்கு மாற்றிவிட்டனர். என் கை

திருந்தும்படி அன்னை கேட்பதில்லை. திருந்தினால் திருவுருமாறலாம்.

கால்கள் வலுவிழிந்ததால் என்னால் கைகால்களை அசைக்கவே முடியவில்லை. அதற்காக பிளியோதெராபிஸ்ட் வரவழைக்கப்பட்டார். அவரை விசாரித்ததில், அவரின் தாய் ஒரு அன்னை அன்பர் என்றும் எப்பொழுதும் சாவித்ரி படித்துக்கொண்டே இருப்பார் என்றும் கூறினார். இது எங்களுக்கு அந்த சூழ்நிலையில் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. மருத்துவர்களே ஆச்சரியப்படும் வகையில் என் உடல் நலம் வேகமாக குணமானது. ஆனால் என் பார்வையில் மட்டும் எந்த முன்னேற்றமும் இல்லை. அதற்காக கண் மருத்துவரை பார்க்கச் சொன்னார்கள். அவரிடம் சென்று பரிசோதித்ததில் கண் நரம்பு மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதால் கண் பார்வை வர வாய்ப்பே இல்லை என்று கூறிவிட்டார். இதைக் கேட்டவுடன் அணைவரும் வருத்தப்பட்டனர். ஆனால் என் மனமோ என் உயிரைக் காப்பாற்றிய அன்னை எனக்குப் பார்வையும் அளிப்பார் என்று கூறியது. அதை நான் அவர்களிடம் கூறிச் சமாதானம் செய்தேன். அதன் பிறகு நான் அந்த மருத்துவரிடம் செல்லவே இல்லை. மருத்துவமனையில் இருந்து டிஸ்சார்ஜ் ஆகி ஊருக்கு வந்துவிட்டோம். இங்கு ஒரு கண் மருத்துவரிடம் சென்றோம். அவர் கிளினிக்கில் ஸ்ரீ அன்னை அரவிந்தினின் படம் இருந்தது எங்களுக்கு மிகவும் நம்பிக்கை அளித்தது.

அவர் எப்பொழுது என்னை checkup செய்தாலும் பார்வை வந்துவிடும் என்றே கூறுவார். அவர் அப்படிச் சொன்னது என்னை ஆறுதல்படுத்துவதற்கான வார்த்தை மட்டுமே என்பது அப்பொழுது எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் எனக்கு என் நிலைமை மிகவும் வருத்தம் அளித்தது. அதை வெளியில் யாரிடமும் காட்டிக் கொள்ளவில்லை. அதற்குப் பதிலாக அன்னையிடம் அமர்ந்து கண்ணீருடன் பிரார்த்தனை செய்வேன்.

இப்படியே 3 மாதங்கள் சென்றன. அன்னையிடம் பக்தியும் நம்பிக்கையும் அதிகமாகிக் கொண்டே இருந்தது. அப்பொழுதான் ஒரு நாள் அன்னையின் சிறிய புத்தகம் ஒன்று கிடைத்தது. அதில் அன்னை ஆசிரமவாசிகளுக்குக் கூறியவை சிறு

கட்டுப்பாடு அறியாமையின் கட்டுப்பாட்டை உடைக்கும்.

குறிப்புகளாக இருந்தது. ஒரு நாள் பிரார்த்தனையில் அன்னையிடம் வேண்டிக்கொண்டு இந்தப் புத்தகத்தைப் பிரித்து, வந்த பக்கத்தை என் அக்காவிடம் கொடுத்துப் படிக்கச் சொன்னேன். அதில் வந்த வரி ‘யோகா செய்தால் பழுதடைந்த நரம்பு குணமாகும்’ என்று இருந்தது. உடனே என் அக்காவின் உதவியுடன் யோகா செய்ய ஆரம்பிதேன். அதனுடன் கண் பயிற்சியும் செய்தேன். ஒரு நாள் இரவு எங்கள் வீட்டில் டிவி பார்த்துக்கொண்டு இருந்தார்கள். நான் அதைப் பார்க்கும் போது ஒரு மிகச் சிறிய பகுதி மிகவும் தெளிவாகத் தெரித்தது. எனக்கு அதை நம்பவே முடியவில்லை. அப்பொழுது என் அக்கா ஒரு பேப்பர் வைத்து படித்துக் கொண்டு இருந்தார். அதில் ஒரு வார்த்தை மட்டும் தெளிவாகத் தெரிந்ததைக் கூறி, இருக்கிறதா என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் ‘இருக்கிறது’ என்று கூறினார். அடுத்த நாள் காலையில் மருத்துவப் பரிசோதனைக்குச் சென்றேன். செல்லும் வழியில் எல்லா போர்டு மற்றும் பேனர் அனைத்தையும் பார்த்துக்கொண்டே சென்றேன். ஒரு சில வார்த்தைகள் மட்டுமே தெரிந்தது. காரை ஒரு கோயிலின் அருகில் நிறுத்தினார்கள். அங்கே ஒரு போர்டு வைத்திருந்தார்கள். அதைப் பார்த்தவுடன் அதில் இருந்த அனைத்தையும் படித்துவிட்டேன். பிறகு மருத்துவரிடம் சென்ற போது அவர் என்னை கண் பரிசோதனைக்காக வைத்திருக்கும் எழுத்துக்களைப் படிக்கச் சொன்னார். நான் எல்லா எழுத்துக்களையும் படித்துவிட்டேன். இதற்கு முன்னால் 7 முறை checkup-க்குச் சென்றிருப்பேன். ஆனால் ஒரு முறைக்கூட ஒரு எழுத்தைக்கூட என்னால் படிக்க முடியவில்லை. அவர் மிகவும் ஆச்சரியத்துடன் என்னைப் பார்த்தார். நான் செய்த பயிற்சிகளை எல்லாம் கூறினேன். நாங்கள் மகிழ்ச்சியுடன் வீடு திரும்பினோம். உடனே அன்னையிடம் அமர்ந்து என் நன்றியை ஆனந்தத்துடன் கூறினேன். சில நாட்கள் கழித்து என் தாத்தா அவர் கண்ணை பரிசோதிக்க அந்த கண் டாக்டரிடம் சென்ற போது டாக்டர் என்

ஸ்ரீ அவிந்தத்தின் சமாதி நிலை, மனிதனில் இறைவன் எய்திய சமாதி.

தாத்தாவிடம் ‘நான் ஆறுதலுக்காக மட்டுமே பார்வை வந்துவிடும் என்று கூறினேன். ஆனால் பார்வை வந்தது நிச்சயம் மெடிக்கல் miracle-தான்’ என்று கூறியிருக்கிறார். இதன்பிறகு என் குடும்பத்தினருக்கு அன்னை மீது நம்பிக்கை வந்ததுடன் என் உறவினர் சிலரும் அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டனர். எனக்கோ அன்னையிடம் பக்தி நம்பிக்கையுடன் சேர்ந்து அன்பும் பெருக ஆரம்பித்தது. அன்று முதல் என் வாழ்வு அனைத்தும் அன்னை என்று ஆனது. அப்பொழுதான் எனக்கு ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்களின் புத்தகமான ‘அருளமுதம்’ கிடைத்தது. அந்தப் புத்தகத்தை நான் அன்னையாகவே எண்ணினேன். அதில் வரும் கோட்பாடுகளை எல்லாம் பின்பற்ற ஆரம்பித்தேன். அன்னையின் அருள் எனக்கு கவசமாக இருந்ததை உணர்தேன். அதன்பிறகு நான் கல்லூரியில் சேர்ந்து double degree முடித்தேன். அந்தக் காலகட்டத்தில் இப்படியெல்லாம் கூட நடக்குமா என்று நினைக்கும் அளவிற்கு அன்னை எனக்கு இந்த அற்புத்தைச் செய்துள்ளார்.

நான் என்னுடைய அனைத்து விஷயங்களையும் அன்னையிடம் மட்டுமே கூறுவேன். வேறு யாரிடமும் கூறமாட்டேன். என், நானே அதை நினைக்கமாட்டேன். அன்னை எனக்கு அம்மாவாகவும், தோழியாகவும் மாறி என்னுடனே எப்போதும் இருந்தார். அதற்குத் தகுந்தாற்-போலவே என் வாழ்வு மிகவும் ஆனந்தமாக இருக்கும். ஆனால் சில காலகட்டங்களில் என் அறியாமையால் எப்பொழுதெல்லாம் அருளின் பாதுகாப்பை விட்டு வெளிவருவேனோ அப்பொழுதே எனக்குக் கஷ்டங்கள் வந்திருக்கிறது. அதை உணர்ந்த அடுத்த கணம் அன்னையிடம் சரணாடைந்து விடுவேன். அந்தப் பிரச்சனை மாறுவதுடன் நில்லாமல் பெரிய நல்லதாகவும் மாறியுள்ளது.

ஸ்ரீ அன்னை ஒரு வழிபடும் தெய்வம் என்று எண்ணிக்கொண்டு இருந்த எனக்கு ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்களின் புத்தகங்களே அன்னை ஒரு அருளையும் அதிர்ஷ்டத்தையும்

பொறுமை எவர் உயர்வதையும் பொறுக்காது.

வழங்கும் சத்திய ஜீவிய சக்தி என்பதை உணர்த்தியுள்ளது. ஓர் எனிய அன்பனையும் சாதகனாக்கும் அளவிற்கு விஷயங்கள் உள்ளது. அதைப் பயன்படுத்தும் பொறுப்பு நம்முடையதே. அதுவே ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்களின் சேவைக்கு நாம் காட்டும் நன்றியறிதலாகும். தெய்வீகத் தாயாகிய ஸ்ரீ அன்னைக்கும் பகவானுக்கும் அன்பான ஸ்ரீ கர்மயோகி அப்பா அவர்களுக்கும் என் நன்றிகளைச் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

ஒஜைக்ஷன்

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

அறிய முடியாத பிரம்மம் மனிதனிடம் வந்து அவன் ஆசையைப் பூர்த்திசெய்து அதனிருப்பிடம் திரும்புகிறது. ஆண்மீகம் ஏராளமான இருக்கலையம் உடையது. அதில் இதுவும் ஒன்று. என் பிரம்மம் மனித ஆசையைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். மனிதன் ஆசையை விட்டின்னாலே இறைவனையைடைய முடியும் என்பதற்கு முரணான கருத்து இது எனத் தோன்றும். அந்த எண்ணம் துறவிக்குப் பொருந்தும். நல்லதும் கெட்டதுமான வாழ்வில் கெட்டதை விலக்கி நல்லதை ஏற்படு துறவறும். அது பகுதி. பூரணபோகம் நல்லதையும் கெட்டதையும் ஏற்கும். கெட்டதை நல்லதின் மறுஞ்ருவம் என ஏற்கும். நல்லதை நம் மனமறியாத கெட்டது என ஏற்கும். முடிவாக இரண்டையும் கடப்பது அவசியம் என்பது யோகம். உலகம் கொடுமை, கடுமை, இருள், துரோகம் ஆகியவற்றாலானது. அவை வளர ஏற்பட்டது உலகம். கொடுமையை அழித்தால் உலகம் அழியும். கொடுமையை ஏற்று திருவருமாற்றுவது சரி என்பது ஸ்ரீ அரவிந்தர் கவறுவது. செம்மை (Perfection) செம்மையாக இருந்தால் வளர்க்கியில்லை. Perfection உயர்ந்த perfection-ஆகவேண்டுமானால் imperfection குறைவு தேவை. குறைவை ஏற்று நிறைவாக மாற்றினால் perfection உயரும். ஆசையாத பிரம்மம் அகஷர பிரம்மமே முடிவு எனில் குறை தேவையில்லை. முழுபிரம்மம் மேலும் வளர வேண்டுமானால் அந்திறைவை எட்ட குறையை ஏற்க வேண்டும். அதனால் அறிய முடியாதது மனிதனைத் தேடிவந்து அவன் குறையான ஆசையைப் பூர்த்தி செய்து, குறை அவனுக்கு நிறைவாவதால்தான் பெருநிறைவு பெறுகிறது என்பது தத்துவம்.

அந்தஸ்து தரும் பெரிய மனிதர்.

ஏட்டறிவை விட அனுபவ அறிவு உயர்ந்தது.

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: திரு. கர்மயோகி

சொற்பொழிவு: திருமதி. உஷா ராமதாஸ்

தேதி: 16.12.18

ஆங்கிலேயன் வந்தபின்னர் தமிழ்ப் படிப்பு வருமானம் தர மறுத்தது. ஏட்டறிவு வாழ்வை எட்டிப் பலன் தருவதில்லை. உண்மை பேச வேண்டும் என்பதை எல்லா இலக்கியங்களும் கூறுகின்றன. அது ஏட்டறிவு. நடைமுறையில் உண்மை பேச முடியவில்லை. எனிய விஷயங்களிலும் பெரிய விஷயங்களிலும் உண்மை பேச மக்கள் முன்வருவதில்லை. கற்றது ஏராளமானதெனினும், நடைமுறை பலன் சுபாவத்திற்கேயுரியது. கற்றது மனம் பெறும் அறிவு. நடைமுறையில் செயல்படுவது சுபாவம். சுபாவம் அதற்குரிய உண்மையை மட்டும் ஏற்கும். எல்லா உண்மையையும் ஏற்க அதனால் இயலாது. இராமனையும், கிருஷ்ணனையும் தெய்வமாக நாம் வழிபடுகிறோம். கிருஷ்ணனுடைய செயல்கள் மனித நிலையைக் கடந்தவை. அளவுகடந்து கடந்தவை. அதனால் கிருஷ்ணன் செய்ததை மனிதன் செய்ய முடிவதில்லை. கிருஷ்ணன் சொன்னதைச் செய்யலாம், அவன் செய்ததைச் செய்ய இயலாது என நடைமுறை தன்னைச் சரிப்படுத்திக் கொண்டது.

இராமானுஜன் பெரிய மேதை. அவர் மேதாவிலாசம் அவருக்கு நெடுநாள்வரை வருமானம் தரவில்லை. அந்த மேதாவிலாசத்தை வெளியிடும் சந்தர்ப்பத்தைப் பெறவும் அவர்பட்ட சிரமம் அதிகம். பேராசிரியர்கள் அதிகம் படித்தவர்கள். ஒரளவு படித்த தொழில்திபரும் அவரைவிட அதிகம் சம்பாதிக்கிறார்கள். அதிகம் சாதிக்கிறார்கள். விஞ்ஞானி அதிக அறிவு படைத்தவன். அவனைவிட அறிவில் சிறந்தவரில்லை. அவனால் சூழல் போல் உலகில் ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடிவதில்லை. 1972-இல் உலகப் பேரறிஞர்களில் 100

அடியிலிருந்து நுனிவரை அமைப்பு ஒன்றே.

பேர் சேர்ந்து Club of Rome என்ற ஸ்தாபனத்தை நிறுவினர். அன்று உலகில் அணுகுண்டு பயம் நிறைந்திருந்தது. உலகம் போகும்போக்கில் எதிர்காலமிருக்குமா என்ற கேள்வி முனைப்பாயிருந்த நேரம். அடிப்படையான பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடியாவிட்டாலும் ஆபத்தைத் தடுக்க முடியுமா எனச் சிந்தனை செய்தனர். சிந்தனையின் பலனாகப் பல கருத்துகளைக் கூறினர். அவை பிரபலமாயின. இன்று 40 ஆண்டுகள் கழித்து அதே அறிஞர்கள் உலகப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண பெருமுயற்சி எடுத்தும் எந்தப் பலனுமில்லை எனக் கண்டனர். பேரரிஞர்கள் நிலை இதுவானால், எனிய மனிதனுக்கு ஏட்டறிவு என்ன செய்யும், அதற்கும் உலகில் மரியாதையுண்டு, அதைப் பெறலாம். அதைக்கடந்த பலன் அவ்வறிவுக்கில்லை. அனுபவம் பெறும் அறிவு சுபாவம் பெறும் அனுபவம். சுபாவம் எனிதில் கற்காது. தொடர்ந்த தோல்வியும் சுபாவத்தை மாற்றாது. பொதுவாக அனுபவம் தரும் அறிவு காலம் கடந்து வரும். அது கண்கெட்டபின் சூரிய நமஸ்காரமாவது. சுபாவம் மீண்டும் மீண்டும் செய்த தவற்றையே செய்யும். சுபாவம் அறிவு பெறும் மார்க்கம் அனுபவம் தவிர வேறில்லை. விடியா ஓடிப் போனபின் அவளை பிரைட்டனுக்கு அனுப்பியது தவறு எனக் கூக்கப்பனார், தமக்கை, குடும்பம், ஊர் உணர்ந்தது. தாயார் நாம் குடும்பத்துடன் பிரைட்டனுக்குப் போயிருக்க வேண்டும் எனக் கூறுகிறார். ஆபத்து விளைவித்த செயலை அதிகமாகச் செய்ய அறியாமை விழைகிறது. Mrs.பென்னாட் சுபாவம் எதையும் அறிந்து கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. 1900 அளவில் இரவிந்திரநாத் தாகூர் இந்திய கலாச்சாரத்தையொட்டி ஒரு சர்வகலாசாலை - சாந்திநிகேதன் - ஆரம்பித்தார். இந்தியர் தம் பரம்பரையையொட்டி பெறும் கல்வியை அது தர முயன்றது. மோத்திலால் அதிகம் படித்தவர். இந்திராவை நேரு அங்கு அனுப்ப விழைந்தபொழுது மோத்திலால் எதிர்த்தார்.

மனிதனுக்குப் பெரிய முன்னேற்றம் மனித முன்னேற்றம்.

கல்வியைப் பற்றிய முன்னேற்றமான அத்தனை கருத்துகளையும் அறிந்த மோத்திலால் தன் பேர்க்குழந்தையை பிரபலமான சர்வகலாசாலையில் சேர்க்க மறுப்பது ஏட்டறிவின் லிமிட்டெட் குறிக்கும். Summer Hill, Glenn Doman, Shantiniketan போன்றவை உலகப்பிரசித்தி பெற்ற பள்ளிகள். அவற்றை 100 ஆண்டுகளாகியும் உலகம் ஏற்கவில்லை என்பது ஏட்டறிவின் குறைபாட்டைக் கூறுகிறது. Crawley அதிகம் படித்தவர். படிப்பை அடிப்படையாகக் கருதி பாதிரியாருக்குச் சம்பளம் தருவதானால் பிஷப் பதவிக்கும், ஆர்ச் பிஷப் பதவிக்கும் Crawley உரியவர். அவர் Greek, Latin படித்தவர். அவை உயர்ந்த இலக்கியங்கள். சாக்ரடஸ் மேதை. அவருக்கு விபரீதமான எண்ணம் தோன்றியது. ஏதென்ஸ் நகரம் பண்ணிரண்டு wisemen-களால் ஆளப்பட்டது. ஒருவரை அணுகி நீங்கள் எப்படி wiseman ஆண்கள் எனக் கேட்டார். எனக்கு லாயத்தில் நிறைய குதிரைகள் உள்ளன என்ற பதில் சாக்ரடஸிற்கு வேடிக்கையாக இருந்தது. அப்படியானால் நான் உங்களைவிட அறிவில் சிறந்தவன் என்றார். இதே போல் அப்பன்னிரண்டு பேர்களையும் சந்தித்துக் கேட்டு அவர்கள் கோபத்திற்கு ஆளானார். அதன் விளைவாக அவர் விஷம் கொடுக்கப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டார். சாக்ரடஸ் பெற்றது உச்சக்கட்ட ஞானம். ஆணால் அது ஏட்டறிவு. அனுபவம் தராது. அவர் உயிர் போயிற்று.

Crawley பெரும் படிப்பு படித்து வெளிவந்தார். Arabin அவர் நண்பர். திருமணமாகாதவர். இவரைப் போலில்லாவிட்டாலும், பெரும் அளவுக்கு இவருக்குச் சமமாகப் படித்தவர். £340 சம்பளத்தில் பாதிரியாராகச் சேர்ந்தார். Crawley £70 பவுன் சம்பளத்தில் சேர்ந்து திருமணம் செய்து கொண்டு நான்கு பிள்ளைகளைப் பெற்றார். கடமையைச் சிரமேற்கொண்டு காலை முதல் மாலைவரை செவ்வானே செய்தார். பாதிரிமார்க்கட்குத் திருமணம், சவ அடக்கம், மரணத்தருவாயில் பாவ மன்னிப்பு, ஞாயிறுதோறும் சர்ச்சில் சொற்பொழிவு எனப் பல கடமைகள்

புலனை இழந்தால், சத்திய ஜீவியம் ஏற்படும்.

உண்டு. அவை விதிக்கப்பட்டவை. கடமை என்பது விதிக்கப்பட்டதில்லை. இறைவனளித்தது. வாடும் உயிருக்குத் தெளிவு தருவது. பிறர் கடமையைச் சிறப்பாகச் செய்ய உதவுவது என்பது Crawley அறிந்தது. எல்லாப் பாதிரியார்களும் தம்மை நாடி வரும் வேலையைச் செய்வார்கள். Crawley கடமையைத் தேடிப் போய் செய்வார். வீட்டில் வருமானமில்லை. பெரிய இடத்துப்பெண் மனைவியாகி வறுமையில் வாடுகிறார். Crawley நண்பர் தரும் பெரும் உதவியை மறுப்பார். தன் மனைவி மூலம் மறைமுகமான உதவியை Arabin செய்வார். இந்த நிலையில் #20 செக் ஒன்று Crawley-ஆல் பாங்குக்கு வந்ததை ஒருவர் இது திருட்டு செக் எனக் கேஸ் போட்டுவிட்டார். இவரை எவரும் திருட்டர் எனக் கூற மறுத்தனர். ஆனால் சட்டம் கைது செய்தது. செக் திருட்டு செக் இல்லை. இவரால் நிருபிக்க முடியவில்லை. படிப்பு பெரிய படிப்பு. எவரும் இவருக்குப் படிப்பில் நிகர் இல்லை. ஆனால், வாழ்வு சிறைவாசம் தருகிறது.

ஏட்டறிவு எவ்வளவு உயர்ந்ததானாலும் நடைமுறைக்குப் பயன்படாது. சுபாவும் நடைமுறையில் செயல்படும். அது அனுபவத்துள் நீண்ட நாளில் வரும். ஏட்டறிவுக்கு உயர்வுண்டு. அது பெரும் உயர்வு. உலகில் ஏட்டறிவால் மட்டும் பெருநிலைகளை அடைந்தவர் ஏராளம். என்றாலும், ஏட்டறிவுக்கு அளவுண்டு. நேரடியாக வாழ்வில் பலன் தரும் திறனதற்கில்லை.

(முற்றும்)

ஒலிமினேஷன்

ஜீவிய மணி

ஒருவர் அன்னையை நாள் முழுவதும் நினைவுகூர்ந்தால் அவர் அகவாழ்வு ஒளி பெறும்.

அகம் புற்றால் விழிப்பது மனத்தைப் புண்படுத்தும்.

இறை தரிசனம்

இல. சுந்தரி, சிதம்பரம்.

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீ அரவிந்தாய:

கோயில்கள் தாளிடப்பட்டிருக்கும் (கொரானா) இவ்வேளையில் பக்தர்கள் வேதனைப்படத் தேவையில்லை. ஸ்ரீ அன்னை கூரியதுபோல் இறைவன் நம் இதயக்கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ளான். தடையின்றி அவனைத் தரிசிக்கக் கற்பனை வளமும் நமக்கருளியுள்ளான். அதைப் பற்றிக் கொண்டு நம் இதயத்தைத் தீர்ந்து அவனைத் தரிசிக்கத் தடையேதுமில்லை. நம் மனதை சுபாவமே தடை. அதைத் தகர்த்து விட்டால், “என் நெஞ்சம் தீர்ப்போர் நிர்க்காண்குவரே” என்று மற்றவரும் நம்மில் இறை தரிசனம் பெறலாம்.

இனிய அன்னையே!

உம்முடன் ஒன்றி ஆனந்த பரவசம் பெறும் ஒரு கற்பனை.

பாண்டிச்சேரி அரவிந்த ஆஸ்ரமத்தில் பராசக்தியானவள், ‘ஸ்ரீ அன்னை’ என்ற பெயரில் மானுடமாய் வந்து தங்கியிருக்கிறார். இவர் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் பூரணயோகத்தைத் தம் ஆன்ம பலத்தால் விரைவுபடுத்தினார். ஸ்ரீ அரவிந்தரின் மகா சாமதிக்குப் பிறகு அவர் யோகத்தைத் தாழும் தொடர்ந்து, சூட்சமத்தில் பகவான் செய்யும் யோக சாரத்தையும் ஏற்று 1956 பிப்ரவரி 29-இல் அவர் யோக இலட்சியமான பொன்னெளியைப் புவியில் வெளிப்படச் செய்தார். இவையாவும் நாள் கடந்தே அறிந்தேன். பகவான் தரிசனமோ, ஸ்ரீ அன்னையின் தரிசனமோ காணாத குறை என் ஜீவனில் புதைந்துள்ளது. பகவானுடைய தரிசனத்தைப் பலவாறு கற்பனை செய்து பரவசப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீ அன்னையையும் கற்பனையில் தரிசித்தேன். இக்கற்பனை சுற்று ஆழ்ந்தது.

புலனை இழந்தால் சத்திய ஜீவியம் எட்டும்.

ஸ்ரீ அன்னையின் அருள் பிரவாகத்தை அன்பர்கள் கூறக் கேட்டு மனம் மிகவும் நெகிழ்ந்தது. புகைப்படங்கள் வாயிலாக அன்பர்கள் அன்னையைத் தரிசித்து ஆசி பெறும் காட்சிகள் மற்றும் புன்னைகை தவழ அன்னை ஆசி வழங்கும் காட்சிகள் யாவும் கண்டதன் விளைவு பெரும் தாக்கத்தை என்னுள் ஏற்படுத்த நானும் அவரைத் தரிசித்து ஆசி பெறவும் முகத்தில் புன்னைகை தவழ அருள் ஆசி வழங்கிய காட்சியைக் காணவும் பெரிதும் ஏங்க ஆரம்பித்தேன். அதன் விளைவு? மனிதன் ஆழ்ந்து நேசிப்பதை அடைய பெரு முயற்சி செய்யும் இயல்புடையவன் அல்லவா. அந்த உந்துதல் என்னை ஆஸ்ரமத்தின் முகப்பில் கொண்டு நிறுத்தியது. அது 1973-ஆம் ஆண்டின் நடுப்பகுதி. ஸ்ரீ அன்னை மானுடம் தாங்கி 96 ஆண்டுகள் நிகழும் காலம். அவர் தம் செயல்பாடுகளை உடல் அளவில் குறைத்துக் கொண்டு, பணிகளைச் சாதகர்களிடம் பகிர்ந்தனித்து விட்டுத் தனிமைத் தவம் மேற்கொண்ட நாள்கள் அவை. எனவே, அவரைத் தரிசிப்பது இயலாது. அவர் அளித்து வந்த பால்களி தரிசனங்களும் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டன. இந்நிலையில் அவரை நான் எப்படித் தரிசிப்பேன். தாகம் அடங்கவில்லை. தினமும் சென்று பகவான் சமாதியில் என் பிரார்த்தனையை வைத்த வண்ணம் இருந்தேன். அந்நாள்களில் ஸ்ரீ அன்னையின் அறையில் அவர் சேவைக்கு மூவரே இருந்தாகச் செய்தி. எவருக்கும் அங்குச் செல்ல அனுமதி-யில்லை. ஆனாலும் என் தரிசன தாகம் நாளாக்கு நாள் தீவிரம் அடைந்தது. தாகமுற்றவர் தண்ணீரைத் தேடுவதுபோல் தண்ணீரும் தாகமுற்றவனைத் தேடுகிறது என்று யாரோ கூறியது செவியில் கேட்கிறது. ஆம் நான் தரிசனம் பெற ஏங்கினேன். ஸ்ரீ அன்னை தரிசனம் அருள ஆர்வம் கொண்டார் போலும்.

எப்படித் தரிசனம் பெறுவது என்னை அவரிடம் எவர் அழைத்துச் செல்வார்? தவித்தேன். தவிப்பில் தாகம் தீர்ப்பவர்

உள்ளுணர்வுகள் அசைவை இழந்தால் ஜீவன் ஸ்தம்பிக்கும்.

அவர் அல்லரோ! நாள் தவறாது ஏக்கத்தோடு வலம் வரும் என்னை மிகுந்த பரிவுடன் பார்த்தவர் ஒரு பெண். நாள் வாய்விட்டு எதுவும் யாரிடமும் கேட்கவில்லை. மானசீகமாய் அன்னையிடம் தான் கேட்டேன். பரிவுடன் என்னைப் பார்த்த அப்பெண் ஒரு நாள் ஒரு தட்டு நிறைய பூக்களுடன் பரிவுடன் என்னைப் பார்த்த வண்ணம் என்னைக் கடந்த போது அவர் கையில் இருந்த பூக்கள் நிறைந்த தட்டு கீழே விழச் சாய்ந்த கணப்போதில் விழாது தடுத்து விட்டேன். அப்பெண் மிகுந்த நன்றியுடன் என்னைப் பார்த்ததோடு அப்பார்வையில் பரிவும் கலந்தாள். மெய் சிலிர்த்தேன். இந்தப் பரிவு பரிவர்த்தனை நாளும் தொடர்ந்தது. முன்பின் அறிந்திராத நாங்கள் அன்னையில் சந்தித்தோம். அப்பெண் குறிப்பிட்ட ஒரு நேரத்தில் மட்டும் பகவான் சமாதியில் பூக்கள் சமர்ப்பிக்க வருவதை அறியாமலே அந்நேரம் நானும் அங்கிருந்தேன். என் விழிகளின் ஏக்கம் அவர்களுக்குப் புரிந்திருக்க வேண்டும். பார்வையால் என்னைச் சமாதானப்படுத்திச் செல்வார். இதுபோல் எத்தனை நாள்கள் அறியேன். “விடாது முயற்சி செய் தேவையான முன்னேற்றம் வந்தே தீரும்” என்று அவர் (ஸ்ரீ அன்னை) கூறிய மந்திரத்தையே மனதில் ஏற்றேன். ஒரு நாள் அப்பெண் மெல்ல என்னருகில் வந்து புன்னைகை தவழ ஒரு மலர்ப்பிரசாதம் தந்து விட்டுச் சென்றாள். கரைந்து போனேன். என் விழி நீர் கண்டு மெல்லப் புன்னைகைத்துச் சென்றாள். தளராத மன உறுதியுடன் அன்னையின் தரிசனம் எதிர் நோக்கிக் காத்திருந்தேன். புன்னைகையுடன் என்னைக் கடந்து சென்று விடும் அப்பெண் அன்று என் கையைப் பற்றி ‘வா’ என்றழைத்துச் சென்றாள். பக்தியால் நிறைந்து வழிந்தேன்.

ஸ்ரீ அன்னை எழுந்தருளியிருந்த அறைக்கே என்னை அழைத்து வந்து விட்டாள். இனம் புரியாமல் தவித்தேன். மெல்லிய உடலோடு படுக்கையில் படுத்திருந்தார் ஸ்ரீ அன்னை. அறை வாயிலில் நின்றபடி கை குவித்தேன். புன்னைகைத்து

பிரம்மத்திற்கும் நமக்கும் இடைப்பட்டவை ஏராளம்.

பார்வையால் ‘வா’ வென்றார். ஓடிச்சென்று அந்தப் பாத தாமரைகளில் தலை பதித்துக் கண்ணீர் பெருக அவரை ஏறிட்டேன். அழகிய புன்னகையால் என்னைத் தழுவிக் கொண்டார். கண்ணசைவால் அருகே வருமாறு அழைத்தார். மெல்ல அவர் முகம் பார்த்து அருகில் சென்று நின்றேன். யாரும் சற்றும் எதிர்பாராத நிலையில் வலக் கரத்தால் என்னை இழுத்துத் தன்மீது என்னைச் சாய்த்துக் கொண்டு நெற்றியில் முத்தமிட்டார். சூழ இருந்த மூவர் மெல்ல என்னை அவரிடமிருந்து பிரித்தெடுத்தனர். கனிவுடன் விடை கொடுத்தார். ஆனந்த ஸ்பரிசம் பெற்ற திவ்யச் சுமையோடு பிரியா விடை பெற்றேன். நவம்பர் 17-இல் மகா சமாதியடைந்தார் பூர் அன்னை. அதற்கு முற்பட்ட நாளில் அவர் தம் பாதங்களின் பக்கம் யாரையோ கனிவுடன் பார்த்தாராம். விழிகளால் அருகில் வர அழைத்தாராம். அருகே நின்றவரை இழுப்பது போல் கையை நீட்டி இழுத்துத் தம் முகத்தெதிரே யாரையோ முத்தமிட்டாராம். ஆனால் அங்கு அப்படி யாரும் இருக்கவில்லையாம். பேசிக் கொண்டனர் எல்லோரும். அது என் கற்பனை.

மெய்யான இரகசியம் யாருவார்!

★ ★ ★

தேஷ் கண்டுகொண்டேன் குருநாதரை

“எங்குற்றீர், எங்குற்றீர்” என்றழைத்தேன்

“நான் இங்குற்றேன்” என்றீர் “இங்கென்றால் எங்கு?..” என்றேன்.

நீரோ, “சூட்சுமத்தில் பூர் அன்னை பகவான் பாதார விந்தத்தில்” என்றுரைத்தீர்.

“இங்கெம்மை தவிக்க வைத்துச் சென்றதும் முறையோ?” என்றமுதேன்.

நீரோ, “நான் அங்குற்ற போது நீங்கள் உணராத உண்மைகளை இங்கிருந்து தருகின்றேன். ‘பரம்பொருள் படித்தாயா?’ என்று

எங்குமுள்ள பிரம்மம் மகானில் மட்டும் தெரிகிறது.

நானுரைத்த வார்த்தையினை செவிமடுக்கத் தவறிவிட்டு இன்ற முத செயலென்ன? மீண்டும், இங்கிருந்தே உரைக்கின்றேன், பரம்பொருளைப் படித்துடுக. தனித்த வடிவெவான்றும் எனக்கில்லை. பரம்பொருளில், அன்பு அமிர்தமாகி அபரிமிதம் அனந்தமாகும் என்றழைத்தேனே அப்போது நீ என் செவிடானாய்? இப்போதேனும் விழித்துக் கொள். ‘பெரியகாரியம்’ ஏதென்று எடுத்துரைத்தேன். செய்வாரில்லை. அன்னையின் அருள் தொடங்கி அத்தனையும் விண்டுரைத்தேன். எழுதிக் குவித்தேன் எத்தனையோ. அத்தனையும் போதவில்லை. ‘கடை விரித்தேன் கொள்வாரில்லை’ என்றவர் போல் நானும் இங்குற்றேன். கையகத்துள்ளபோது உணராத பெருமைகளைக் கை நழுவவிட்டு விட்டு எண்ணி எண்ணி எங்குவதே மனித சுபாவும். அன்னை வழி அதுவல்ல. உணர்ந்தழைத்தால் மீண்டும் வந்துவிடும். அன்னை வழி நில். அனைத்தும் கைகூடும்” என்றீர். “நன்றி அப்பா”.

அன்பே வடிவாய் அன்பர் அகத்தமர்ந்த அமர தீபமே!

அன்னையாய், அரவிந்தராய், சாவித்ரி கூறும் சத்தியமாய் பிரபஞ்ச ஜாதகமாம் லைப் டிவைனாய் அன்பருளே வீற்றிருக்கும் அப்பாவே!

பிறந்த பயன் பெற்றவர் நீர்!

அகந்தையாய் கொலுவிருந்த அத்தனையும் களைந்து ஆன்மாவை விழித்தெழுச் செய்ய எம்மிடையே வந்தீர்!

ஓயாத உழைப்பால், ஓப்பரிய தொண்டால் இறைத்தீபம் எம்முள்ளே ஏற்றியவர் நீரே!

அருள்மிகு அப்பாவே! உம் அடி பணியும் அன்பர் குழாத்துள் ஒளிந்திருந்தே உம்மைத் தரிசித்தேன்!

ஆயினும் கண்டு கொண்டீர். களிப்புற்றீர்!

பக்தியால் கரைந்தேன். பாதமலர் தொழுதேன்.

சோம்பேறியின் கறுசறுப்பு.

அன்பருளே வீற்றிருப்பீர் அன்னையாய், அரவிந்தராய். எடுத்துரைத்தீர் சுத்திய ஜீவிய நிறை நிலைகள் யாவும். மானுடத்தை அதிமானுடம் ஆக்க வந்த அன்னை, பகவானின் தலை மகன் நீர். எந்தமக்குத் தகப்பன் நீர்!

“தந்தை சொல் மிக்க மந்திரம் இல்லை”யென்ற வண்ணம் நீருரைத்த வார்த்தையெல்லாம் வலிமை மிக்க மந்திரமே! வழி நடக்கத் துணை வருவீர் தொடர்ந்திடுவோம் உம்மை! “வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்” என்றால் தெய்வமென உம்மையாம் போற்றுதல் நெறியே! அருளுரை கூறி அன்பர் மனமெல்லாம் நிறைந்தவரே! பொருள் வேண்டார். புகழ் வேண்டார். இறையருள் வேண்டி நின்ற தூயவரே அப்பா! உம் திருவடிகள் தொழுது நின்றோம். துணை வருவீர் எந்தமக்கு.

நன்றிக்கடன் மிக்க
இல. சுந்தரி

ஒப்புக்கூறு

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

மானத்தை இழுக்க மனித மனம் சம்மதிக்காது. பாதானத்தில் புதைந்துள்ள உண்மைகளைக் காப்பது மானம். அதே ஆழத்தில் மறைந்துள்ள அவமானத்தையும் காத்துக்கொண்டிருப்பது சொராணை என்று சொல்லப்படுவது. கோரமான உண்மைகள் ஆழமான இடத்தில் இருக்கலாம். சொராணையை இழந்தால்தான் அவற்றையும் சொல்ல முடியும். சூடு, சொராணை எனப்படுவைவகளையும் ஒதுக்கி வைத்து உண்மை பேசினால் மட்டுமே இறைவனின் கருவியாகி, பிரபஞ்சத்தில் இறைவனின் பெரிய காரியங்கள் ஜெயிக்க மனிதனால் துணைநிற்க முடியும் என்கிறார் அன்னை.

உடல் இலட்சியத்தை ஏற்றால், பூர்த்தி பூரணமாகும்.

அன்னை இலக்கியம்

நீங்கள்தான் வேண்டும்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

இல. சுந்தரி

சில நிகழ்ச்சிகளை இங்குக் காண்போம்.

யாரைப் பார்த்தாலும் ஏதாவது குறை கண்டுபிடித்துக் கூறும் பெண் வளர்மதி. வாசுகி என்ற மைய சேவையில் பங்கு பெறும் பெண் அன்பருடன் அவனும் வந்தாள். மையத்தைக் காண வேண்டுமென்றதால் உடன் அழைத்து வந்தாள். வாசுகிக்கு அட்டவணைப்படி செய்ய வேண்டியது பெரிய 6 ஜன்னல்களைப் பளபளப்பாகத் துடைத்துச் சுத்தம் செய்வது. சுத்தப் பணிக்குத் தேவையான பிரஷ், கொலின், sponge wiper, domex என்று யாவற்றையும் எடுத்து வந்தாள். “என்ன செய்யப் போகிறாய்?”, என்றாள் வளர்மதி. சுத்தம் செய்யப் போகிறேன் என்றாள் வாசுகி.

“சுத்தம் செய்யப் போகிறாயா? அதற்கா தியானமையம் வருகிறாய்? இதெல்லாம் வேலைக்காரங்க செய்ய மாட்டாங்களா? நீ தியானம் செய்ய வந்தாய் என்றல்லவா நினைத்தேன்”, என்று கேவலம் போல் சொன்னாள்.

வாசுகி பதில் கூறாமல் சிரித்தாள். “என்ன சிரிக்கிறாய்? என் மீது கோபம் வரவில்லையா?”

“இல்லை வளர். இங்கு முதல் பாடமே கோபத்தைச் சாந்தமாக மாற்றுவதுதான்.”

“கோபத்தை அடக்கிக் கொண்டு சாந்தமாக இருப்பாயா?”

“அடக்கிக் கொண்டால் வேறிடத்தில் பெரிதாக வெளிப்படும். சாந்தமாக இருப்பது நடிப்பாகி விடும். அன்னையிடம் பொய்க்கு இடமில்லை.”

“நீ என்னதான் சொல்ல வருகிறாய்?”

“எதற்காக எனக்குக் கோபம் வரவேண்டும்? அன்னையிடம் வருவதற்குமுன் நானும் உன்னைப் போல் தியானம் உயர்வு,

ஞானம், பக்தி, கர்மம், ஜீவியம், ஆனந்தம் சத்தியமாகும்.

வேலை மட்டம் என்று நினைத்திருந்தேன். பிறகுதான் தெரிந்தது எதைச் செய்தாலும் சிறப்பாகச் செய்வதே இறைவனுக்கு வழிபாடுதான் என்று. அன்னை ஆஸ்ரமத்தில் இருந்தபோது, ஒரு பேராசிரியர் ஆஸ்ரமத்தில் சேவை செய்ய விருப்பம் என்று வந்தார். அவருக்குச் சாப்பாட்டறையில் எக்சில் தட்டுக் கழுவும் பணி கூறப்பட்டது. அவரால் அதை ஏற்க முடியவில்லை. தம் படிப்புக்கும், தகுதிக்கும் ஏற்றவாறு வேறு வேலை தரப்படும். சாதகருக்குத் தம்மைப் பற்றித் தெரியவில்லை. அன்னையிடம் கேட்டால் வேறு உயர்ந்த வேலையாகத் தருவார் என்று என்னிடி அன்னையிடம் தமக்குச் சேவை செய்ய விருப்பம் என்று கூறினாராம். ‘நீ இன்னும் சாப்பாட்டறையில் தட்டுக் கழுவப் போகவில்லையா?’ என்றாராம் அன்னை. நான் பெரியவன், என் தகுதிக்கு இது பொருத்தமில்லை என்று அகந்தை தலை தூக்கினால் அன்னையிடம் நமக்கு வேலையில்லை. சேவை என்று வந்து விட்டால் நான் இல்லை.’

“உன் அன்னை எல்லோரையும் அதிகாரம் செய்பவரா?”

“அவர் அதிகாரம் செய்வது நம்மை அல்ல. நாம், அதாவது நம் உண்மையான இருப்பை அறிந்து கொள்ளத் தடையாய் உள்ள நம்முடன் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் நம் அகந்தையை.”

“அது என்ன உண்மையான நாம்?”

“தனது உள்ளாழத்தில் மனிதன் என்பவன் தெய்வீக ஆன்மா. கோபம், தாபம், எரிச்சல் போன்ற கீழுணர்வுகளால் மூடப்பட்ட தெய்வீக ஆன்மா. அந்த உள்ளிருப்பு வெளிப்பட்டு நம் வாழ்க்கையை அதுவே நடத்துவதுதான் தெய்வீக வாழ்வு. கடினமான அந்த மேலுறைகளை அன்னை நம்மீது கொண்ட அன்பினால் களைவதைத்தான் நீ அதிகாரம் என்று புரிந்து கொண்டிருக்கிறாய்.”

“அதுசரி. இந்தச் சுத்தம் செய்வதற்கும் அதற்கும் என்ன தொடர்பு? கண்ணே மூடி அவரை நினைத்தால் அவர் நமக்கு உதவமாட்டாரா?”

பூரண சரணாகதி குறையுண்டு.

“செய்வார். தியானம் என்பது சில நேரம் மந்தமாகவும் நம்மை ஆக்கிவிடும். தவிரவும் அன்னை என்பது நாம் நினைப்பது போல் ஒரு வழிபாட்டிற்கு மட்டும் உரிய தெய்வம் அன்று. அது சுத்தியத்தின் சக்தி. அந்தச் சக்தி வந்து செயல்பட, சூழல் சுத்தமாக இருப்பது அவசியம். இங்கு முக்கியமான இரண்டு சுத்தமும், சுத்தியமும்தான். அன்னை வெறும் வழிபாட்டிற்குரிய கடவுள் இல்லை. வாழ்வில் வெளிப்பட்டு செயல்படும் சக்தி. அதைப் பெறும், பெற்றுப் பயன் பெறும் வழிகளைத்தான் மையத்தின் மூலம் அறிகிறோம்.”

“சாரி வாசகி. நான் தியான மையம் என்றால் கோவில் போல வந்து கும்பிடுவீர்கள் என்று நினைத்திருந்தேன். நீ சொல்வதெல்லாம் மிகவும் வித்யாசமாய், சுவாரஸ்யமாயிருக்கிறது. நானும் உண்ணுடன் இங்கு வரப்போகிறேன்” என்று சொல்லும் குரலே பணிவாய் மாறி இருந்தது.

அப்போது தேவி வந்தாள். அவளைப் பார்த்த வாசகி, “வணக்கம் அக்கா” என்றாள். பதிலுக்குத் தேவியும் வணக்கம் கூறினாள். இந்தச் ஜன்னல் சுத்தப் பணியில் அட்டவணைப்படி சாந்தி என்ற பெண்ணும் உண்டு. எனவே, “சாந்தி வரவில்லையா?” என்றாள் தேவி. இல்லையக்கா. “சாந்திக்கு இன்று பாப்புலர் கம்பெணியில் இண்டர்விஷு. அவள் பங்கை நானே செய்வதாக அவளிடம் சொல்லி அவளை அனுப்பிவிட்டுத்தான் வந்தேன்”, என்றாள் வாசகி. “பரவாயில்லை அவள் பங்கை நான் செய்கிறேன்” என்று துடைப்பதற்குச் ஸ்பான்ஸ்றை கையில் எடுக்கப் போகும்போது, “மேடம்! சாந்தியின் பங்கை நான் செய்யட்டுமா?” என்றாள் வளர்மதி. சற்றுமுன் ‘சுத்தம் செய்ய வேலைக்காரர்கள் இல்லையா?’ என்ற வளர்மதி இப்படிக் கேட்பது வாசகிக்கு மகிழ்வளித்தது.

“முடியுமானால் செய்யலாம்” என்றாள் தேவி. “பழக்கமில்லை. ஆனால் கற்றுக் கொள்கிறேன்”, என்றாள் வளர்மதி.

பூரணமாகத் சரணாகதி ஆரம்பமேயில்லை.

“அன்னைக்குப் பிடித்த வாழ்வை அன்னைக்காக வாழ சைத்யக் கல்வியில் 10 சட்டங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. அதை மேற்கொள்வதானால் பிடித்தது என்று இல்லை. கிடைத்ததைச் செய்வது சரி.”

“அக்கா நீங்கள் போங்கள். வாசுகியுடன் நானும் இதைச் செய்கிறேன். நான்தான் இன்று சாந்தி” என்றாள் வளர்மதி உற்சாக்த்துடன்.

“நல்லது. செய்”, என்று கூறி அடுத்த வேலையை மேற்கொள்ளப் புறப்பட்டபோது, “தேவிக்கா! எனக்கு ஒரு சந்தேகம் ‘முடியுமென்றால் செய்’ என்றீர்களே என்னால் முடியாது என்பதுதானே அகந்தை நீங்கிய நிலை?”

“ஓ அதுவா? நம்மால் எதுவும் முடியாது என்று நம்புவதால் நமக்கு எதுவும் முடியாமல் இருக்கும்போது முடியும் என முனைந்து செயல்பட்டால் காரியம் கூடிவரும் என்பதை உண்ணால் முடியும் என்பது குறிக்கும். தெம்பில்லாதவனுக்குத் தெம்புதாக கூறுவது.”

“என்னால் முடியாது என்பது வளரும் ஆன்மா கூறுவது. அது சமர்ப்பணம். அதாவது நான் என்பது மனத்தை, காலத்தை, அகந்தையை, ஆன்மாவை விட்டு வளரும் ஆன்மாவை அடைவது. உண்ணால் முடியும் என்பதும், என்னால் முடியாது என்பதும் வேறு வேறு நிலைக்குரியன.”

“தாங்ஸ் அக்கா.”

பேசிக்கொண்டிருக்கும்போதே புதுமையக் கட்டடப் பணி தொடர்பாக முக்கிய கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்காக அவளை அழைத்துப் போக கட்டட ஓப்பந்தக்காரர் வரவே அவருடன் சென்றாள். கட்டடப் பணி சிறப்பாக அமைய யாவரும் ஆர்வங்கொள்வதால் அடிக்கடி கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கு அவரும், கல்யாணும் அழைக்கப்படுவதால் இரவு வீட்டிற்கு வரவே நேரமாகிறது.

ஆசையை ஆணித்தரமாக ஆழ்ந்து அனுபவிக்க நிம்மதியாக இருக்க வேண்டும் என்கிறான்.

இவர்களுக்கு உணவு தர காமு தயாராய் இருந்தாலும் அபி பாசுத்துடன் காத்திருந்தாள்.

“தேவி! வர வர உனக்கு வேலை அதிகமாகிறது. கொஞ்சம்கூட ரெஸ்ட் எடுப்பதில்லை” என்றாள் அபி.

“நீங்கள் என்மீது இவ்வளவு அக்கறை காட்டும்போது எனக்கு உற்சாகமாயிருக்கிறது. கவலைப்படாதீர்கள். நாம் செய்வது அன்னை பணி. அன்னை சக்தி மயமானவர். உயர்ந்த இலட்சியத்திற்கு என்னிடமிருந்து எவ்வளவு சக்தி வேண்டுமானாலும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று அன்னை கூறியிருக்கிறார். அவரே செய்யும் பணியில் எனக்கேது சோர்வு?” எனகிறாள் தேவி. “அன்னையே உனக்குத் துணையாக வந்தும் என் அஞ்ஞானம் போகவில்லை தேவி” எனகிறாள் அபி. “அதையேன் அஞ்ஞானம் எனகிறீர்கள். அன்னை உங்களில் எனக்கு அன்பாக வருகிறார், என்று நான் உணர்கிறேன்” என்று தேவி கூறுகிறாள்.

இதற்கிடையில் அவருக்கு ஒன்று தோன்றியது. திட்டமிட்டு வகுப்பு நடத்துவதற்குப் பதில் யதார்த்தமாக குழந்தைகளுக்குப் பிடித்த கதை கூறுவதை அவர்களிடம் செய்யலாம் என்று நினைத்தாள். நினைப்பதை நிஜமாக்குபவர் அன்னை அல்லவா.

வழக்கம்போல் மையத்திற்கு மேற்பார்வை செய்ய வந்தபோது மையத்தின் முன்புறத்தில் குழந்தைகள் விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். அதில் ஒரு பையன் கீழே விழுந்து விட்டான். அடிப்பட்ட அதிர்ச்சியில் தன்னைத் தள்ளிவிட்டான் என்று ஒரு பையனை அடிக்க வந்தான். அவன் ஓடி வந்து தற்செயலாக இவள் இடுப்பைக் கட்டிக் கொண்டு, “ஆண்டடி நான் தள்ளவில்லை ஆண்டடி. ஓடி வந்ததில் இடித்து விட்டேன். என்னை அடிக்க வருகிறான் ஆண்டடி”, என்று பயத்துடன் பாதுகாப்பு வேண்டினான்.

“இரு, இரு நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன்”, என்று இவனைச் சமாதானப்படுத்திவிட்டு, இவனை அடிக்க வந்த பையனிடம்

மழை வந்தால் பக்குவம் வந்ததாக அர்த்தம்.

கனிவாக, “கண்ணா! உன் காலைக் காட்டு, காயம்பட்ட இடத்தைக் கழுவி மருந்து போடுவோம்”, என்றாள். அவள் கவனிப்பு அவனுக்கு இதமளித்தது. உடனே முழங்காலைப் பார்த்தான். லேசான சிராய்ப்பு இருந்தது. சிறுவர்களில் சிறிது பெரியவனாயிருந்த ஒருவனை அழைத்து அருகில் உள்ள பார்மளியில் ஒரு சிறிய டெட்டால் பாட்டில், சிறிய பஞ்ச பாக்கெட், காயத்தில் போடும் பெள்டர் என்று யாவற்றையும் சிறிய தாளில் குறித்துப் பணமும் கொடுத்து வாங்கிவர அன்புடன் கேட்டுக் கொண்டாள். எல்லாக் குழந்தைகளின் கவனமும் அவள்மீது, அவள் காட்டும் பரிவின் மீது சென்றது. சற்றுமுன் ஏற்பட்ட கலவரம் அடங்கி சுமுக உணர்வு குழந்தது. இவள் ஜீவியம் சுமுகம் பரப்பியது எனலாம்.

(இங்கு ஸ்ரீ அன்னையின் பிரார்த்தனை ஒன்று அவள் நெஞ்சை நிறைக்கிறது. அது பிப்ரவரி 2 - 1914.

‘எம்மனே துன்பங்களுக்கெல்லாம் ஆறுதல் அளிக்கவல்ல தனிமை உணர்ச்சிகளுக்கெல்லாம் நிறைவைத் தரவல்ல உயிர் ததும்பும் அன்பாக நான் ஆக அருள்.

எம்மனே மக்கள் துயர்களையெல்லாம் எரித்து மகிழ்ச்சி ஒளியாக உருமாற்றி, அவ்வொளியின் கிரணங்கள் எல்லா இதயங்களிலும் பாய என்னை எரியும் நெருப்புப் பந்தமாக்கும்படி உண்ணிடம் நான் இறைஞ்சுகிறேன்.

தூய அன்பின் சுடரொளிப் பந்தமாக என்னை உருமாற்றி விடு. கரை காணாக் கருணைக் கடலாக என்னை உருமாற்றி விடு. என் இந்தப் பிரார்த்தனையை நிறைவேற்றி விடு.’

காயம்பட்ட பையனை அருகில் அழைத்து டெட்டால் தண்ணீரில் காயத்தைக் கழுவி, காயம் ஆற்றும் மருந்துப் பொடியை அதன்மீது தூவி சிறிது பஞ்சை அதன்மீது பொருத்தி மண் படாதவாறு சிறிய பிளாஸ்டரை ஒட்டியவுடன் சற்றுமுன் வந்த அழுகை மாறி தேவியைக் கனிவுடன் பார்த்தான்.

க்தியை மழையாகப் பொழிவது அருள்.

“கண்ணா! இவ்வளவுதான். இது பெரிய விஷயமில்லை. விளையாடும் போது விழுவது அடிப்படை யாவற்றையும் தைரியமாய் எதிர்கொள்ள வேண்டும். கோழைபோல் அழுவது, கோபித்து மற்றவனை அடிப்படை எல்லாம் தவறு. விளையாட்டில் எதிரி கிடையாது. யார் வெற்றி பெற்றாலும் வெற்றி பெற்றவரைப் பாராட்டுவது sportsmanship. நீங்கள் எல்லோரும் சண்டையிட்டுப் பிரியக்கூடாது. குழந்தை பருவம் திரும்ப வாராது. சரி! ஒரு கதை சொல்லவா?” என்றாள்.

உடனே குழந்தைகள் கோரஸாக “சொல்லுங்க, சொல்லுங்க ஆண்டடி” என்றனர் உற்சாகமாக. சண்டை, காயம், கோபம் யாவும் மறந்து ஆர்வத்துடன் அவளைச் சூழ்ந்தனர். மையப் பணிகளுக்கு உதவும் இளைஞர் விச வந்தான்.

“விச! நல்லதா கொஞ்சம் சாக்லேட், பிஸ்கட்ஸ் வாங்கிவா” என்று 500 ரூபாய் பணத்தை எடுத்துக் கொடுத்தாள். குழந்தைகள் மிகுந்த மகிழ்ச்சி, மலர்ச்சியுடன் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டு அவளைச் சூழ்ந்தனர்.

“சரி. எல்லோரும் வாங்க” என்று உள்ளே அழைத்துச் சென்று உட்காரவைத்துத் தானும் அவர்களுடன் உட்கார்ந்தாள். ஒரு பிளேட் கொண்டுவரச் செய்து அதில் பிஸ்கட்ஸ், சாக்லேட்டுக்களை வைத்து விழுந்து காயப்பட்ட பையனிடம் கொடுத்து, “நீ இதை எல்லோருக்கும் கொடுத்து உங்கள் நட்பைப் பலப்படுத்திக் கொள்” என்றாள். மிகுந்த மகிழ்வுடன் எல்லோருக்கும் வழங்கினான். அவனுக்குத் தேவியே எடுத்துக் கொடுத்தாள். “நீங்கள் இதைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டே இந்தக் கதையைக் கேளுங்கள்” என்று சொல்லத் தொடங்கவே குழந்தைகள் ஆர்வத்துடன் தயாரானார்கள்.

“ஒரு ஊரில் உங்களைப் போல ஒரு சிறுவன் இருந்தான் அவன் ரொம்ப பலசாலி. ரொம்ப நல்லவன். கள்ளம், கபடம் இல்லாதவன். ஆனால் கோபம் வந்தால் யோசிக்காமல் செயல்படுவான். யாராவது அவளைச் சீண்டினால் அடித்து

க்தி மழை அக அமைப்பை ஏற்படுத்தும்.

விடுவான். அவன் பலசாலியாய் இருந்ததால் அவன் அடியைத் தாங்க முடியாது தடுமாறுவார்கள். அவன் நல்ல குணம் அவன் கோபத்தால் எடுப்பாமல் போய்விடும். அவனை நன்றாக அறிந்திருந்த ஒரு பெண் அவன்தன் கோபத்தை மாற்றிக் கொண்டால் நன்றாக இருப்பான் என்றெண்ணி அவனை அழைத்து அவனுடன் பேசினாள். தமிழ்! நீ நல்ல பலசாலியாய் இருக்கிறாய். நல்ல மனமும் இருக்கிறது. ஆனால் சிந்திக்காமல் கோபப்படுகிறாய். கோபத்தை நீ விட்டுவிட முயற்சி செய்தால் உன் எதிர்காலம் நன்றாக இருக்கும் என்றார்கள்.”

“அதற்கு அந்தப் பையன் ‘நீங்க என்ன சொல்றீங்க? நம்மை யாராவது சீண்டினால் கோபம் தானே வரும்.’”

“வந்தால்?”

“உடனே அடித்து விடுவேன்.”

“அதனால் என்ன பயன்?”

“என்னைப் பார்த்தாலே பயப்படுவாங்க.”

“நம்மைப் பார்த்து மத்தவங்க பயப்படுவது நல்லதல்ல. அன்பால் நெகி ழ னும். அதுதான் நல்ல வங்க ஞக்கு அடையாளம்.”

“நீங்க இப்ப என்ன சொல்லவற்றீங்க?”

“நீ பலசாலி உன்னை யாராவது அடிக்க வந்தா நீ என்ன செய்வாய்?”

“அவங்க அடிக்கறத்துக்கு முன்னால் நான் அடிச்சிடுவேன்.”

“உன்னால் அடிக்காம இருக்க முடியாதா?”

“ஜயம்யோ. அது ரொம்ப கஷ்டங்க.”

“அடிக்கிறது?”

“அது ரொம்ப சுலபங்க.”.

“உனக்குச் சுலபமானதைச் செய்யறது பெரிய காரியமா? கஷ்டமானதைச் செய்வது தானே பெரிய காரியம்?”

புறநிகழ்ச்சிகள் தீண்டாமலிருக்க அக உணர்வைக் கடக்க வேண்டும்.

“கஷ்டமானதைச் செய்யறதுதான் பெரிய காரியம்.”

“நீ பெரிய காரியம் செய்தால்தான் உண்மையான வீரனாவாய். பலசாலி பலம் இல்லாதவனை அடிப்பது கோழைத்தனம்.”

“உனக்கு நிறைய பலமிருந்தும், சட்டென்று உணர்ச்சி வயப்பட்டு கோபம் கொண்டு நீ அடிக்கும் போதெல்லாம் அடுத்தவர் மனத்தில் வெறுப்பை உண்டாக்குவாய். அதே நீ பொறுமையால் நீ அவனை அடிக்காவிட்டால் அவன் அன்பைப் பெறுவாய். மனித இலட்சியமே அன்புதான்.”

“சரி ஆண்டடி. இனிமே அப்படிச் செய்ய முடியுமான்னு பார்க்கிறேன். அது எனக்கு அவ்வளவு சுலபமில்லை.”

சுவாரஸ்யமாய்க் கேட்டுக் கொண்டிருந்த சிறுவர்கள் “அப்புறம் என்னாயிற்று ஆண்டடி. அந்தப் பலசாலி பையன் என்ன செய்தான்” என்றார்கள்.

“அப்புறம் ஒருநாள் அவனே வந்து அந்தப் பெண்மணியிடம் தான் செய்ததை மகிழ்ச்சியுடன் எப்படிக் கூறினான் தெரியுமா?” என்றாள் தேவி.

“சொல்லுங்க ஆண்டடி” என்றனர் சிறுவர்கள்.

“ஆண்டடி நீங்க சொன்னது போல எனக்குக் கஷ்டமானதை, யாருக்குமே கஷ்டமானதைச் செய்து விட்டேன் ஆண்டடி. என்கூட வேலை செய்யும் ஒரு பையன் அவன் என்னைவிட முன் கோபக்காரன். ஆனால் என்னைப் போல் பலசாலி இல்லை. என்னைக் கண்டாலே பயப்படுவான். ஆனால் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில்தான் கையை ஓங்கிவிட்டான். வழக்கம் போல் எனக்கும் கோபம் வந்துவிட்டது. ஆனால் நீங்கள் சொன்னது நினைவிலிருந்ததால் மிகவும் சிரமப்பட்டு கோபத்தை மாற்றி அடிக்கத் துடித்த என் கைகளை என் கால் சட்டைப் பைக்குள் வைத்துக் கொண்டு அவனை இரக்கத்துடன் பார்த்தேன். நான் அடிப்பேன் என்று பயந்த அவன் அப்படியே மாறி நன்பா! என்னை மன்னித்துவிடு. தெரியாமல் கோபப்பட்டு அடிக்க வந்தேன் என்றான். பரவாயில்லையடா உன் கோபம்

முடிவற்ற கரணங்கள் முடிவான உணர்வைக் கடக்கும் அவசியமில்லை.

நியாயமானது என்று சிந்தித்துப் புரிந்து கொண்டேன். நான் உன்னை அடிக்க மாட்டேன் என்றேன். அவன் அப்படியே என்னைக் கட்டிக் கொண்டு நாம் இனிமேல் நல்ல நண்பர்களாயிருப்போம். நீ அடித்தாலும் பரவாயில்லை என்றான். நீங்க சொன்னது போலவே நான் அடித்த போதெல்லாம் மனசுக்குள் என்னை வெறுத்தவங்க எல்லாம் என்னிடம் வந்து நீ சரியான வீரன்டா. அடிக்கத் தெம்பிருந்தாலும் அடிக்காம அன்பு காட்டினியே நீ எங்க மனிசில ஒசந்துட்டா. இப்படியே இரு. இதுதான் உனக்கு அழகாயிருக்கு என்று சொன்னாங்கு”, என்று மகிழ்ச்சியுடன் கூறினான்.

“அது எப்படி ஆண்டடி அவங்க பேச்சை மட்டும் அவன் கேட்டான்?”, என்றனர் சிறுவர்.

“அதுக்கு ஒரு காரணமிருக்கு. சிலபேர் மத்தவங்களுக்கு அறிவுரை சொல்லுவாங்க, தாங்கள் அதுபோல் செய்ய-மாட்டாங்க. அவங்க பேசுக்கு மதிப்பிருக்காது. அடுத்தவங்களுக்குச் சொல்வதைத் தாங்கள் தவறாது பின்பற்றுகிறவங்களுக்கு ஒரு தெய்வாம்சம் இருக்கும். அதனால் அவங்க வார்த்தையைத் தட்டாம மத்தவங்க பின்பற்றுவார்கள். சரி குழந்தைகளே இன்று இதுபோதும். நீங்கள் ஒற்றுமையாகக் கவனமாகச் செல்லுங்கள்”, என்று கூறி எழுந்தாள்.

“தாங்ஸ் ஆண்டடி. நாளைக்கும் கதை சொல்வீங்களா?”, என்றனர்.

“ஆகட்டும் குழந்தைகளே” என்று கூறிக் கொண்டிருக்கும் போதே பின்பறத் தோட்டத்தில் சீர்படுத்தும் பணியில் ஈடுபட்ட பாண்டி என்ற இளைஞரை கடும் விஷப்பாம்பு தீண்டிய செய்தியைப் பதற்றத்துடன் கூறியபடி விசு வந்தான். அப்போதும் அவன் உள்ளே அமைதியுடன் வெளியே விரைவாகச் செயல்பட்டாள். கடி வாயில் ஒருவர்தம் மேல் துண்டைக் கிழித்துக் கட்டுப் போட்டிருந்தார். ஆம்புலன்ஸைக்கு போன் செய்துவிட்டு,

ஜீவனின் இஷ்டப்படி அளவை மாற்றலாம்.

கல்யாணுக்குப் போன் செய்து வரவழைத்துக்கொண்டு பிரபல மருத்துவமனையில் சேர்த்தாள்.

மருத்துவர்கள் காலில் போட்ட கட்டைப் பிரிக்கும்முன் அந்த இடத்தைக் கீறி விஷம் பரவிய இரத்தத்தை எடுக்காமல் கட்டைப் பிரித்து விட்டனர். விஷம் தலைக்கேறியது என்பதுபோல் பரவ ஆரம்பித்து இதய இயக்கமே நின்று விட்டது. விஷ முறிவு மருந்துகளைச் செலுத்திய போதும் முகம் வீங்கி கண் சிவந்து உடல் தடிக்கத் தொடங்கியதும் மருத்துவர்கள் கைவிட நினைத்து “நீங்கள் வேறு பெரிய மருத்துவமனைக்குச் செல்லுங்கள்”, என்றனர். எனிய குடும்பத்து மக்கள் என்பதால் பாண்டியின் உறவினர்கள் கூச்சலிடத் தொடங்கினர்.

தேவி அவர்களுடன் மிகவும் கணிவாகப் பேசினாள். “பாண்டிகுணமாகி பழையபடி ஆகிவிடுவார். அன்னையின் காலத்தைக் கடந்த சக்தியை நாம் அறிய இதுவொரு நிகழ்ச்சி. மருத்துவர்கள் செய்வது அவர்கள் முறை. இங்கே செயல்படப் போவது அன்னை சக்தி. பாண்டி மிகுந்த அன்னை பக்தியுள்ளவர். அன்னை அவரைக் கைவிடமாட்டார். நீங்கள் அமைதியுடன் அன்னையை மனதில் அழையுங்கள். கோபம், எரிச்சல் அன்னையின் அருளை விலக்கிவிடும். அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையை அன்னைமீது வையுங்கள். நடக்கப் போகும் அற்புத்ததை நீங்களே காண்பீர்கள்” என்று ஆறுதல் செய்தாள்.

ஒரு டாக்டர் வெளியே வந்து, “மேடம் எங்களால் முடிந்ததைச் செய்து விட்டோம். அவருக்கு நினைவு தவறி விட்டது. தயவு செய்து அழைத்துப் போய்விடுங்கள்” என்று பணிவுடன் கூறினார். “நீங்கள் உங்கள் முறைகளைத் தொடருங்கள். நீங்களும் உங்கள் முறைகளும் வெறும் கருவிதான். அன்னை செயல்பட்டு அவரை மீட்டுத் தருவார். அவநம்பிக்கை கொள்ளாமல் அன்னையைச் செயல்பட விடுங்கள்”, என்ற அவன் பேசுக் கூறியது. தேவிக்கு இப்படிக்கூட பேச வருமா என்று வியப்பாயிருந்தது கல்யாணுக்கு. உறவினர்

அழிவான அனுபவம் அனைத்தையும் அழிக்கும்.

கூட்டம் அன்னையை அழைக்க ஆரம்பித்தது. தேவி ஆழ்ந்து அன்னையில் தோய்ந்தவுடன் அவள் அகக் காட்சியில் கரிய பாம்பொன்று விரைந்து சென்று பாண்டியின் காலில் இரத்தத்தை உறிஞ்சியது. பிறகு மறைந்தது. பாண்டியின் இதயம் இயங்கத் தொடங்கி விட்டது. டாக்டர்களுக்கு ஒரே ஆச்சர்யம். செயற்கை சுவாசம் தொடர்ந்தது. இரவு முழுவதும் போராடி மறுநாள் பகலில் நினைவு திரும்பியது. உறவினர்கள் தேவியைச் சூழ்ந்து கொண்டு நன்றிக் கண்ணீர் வடித்தனர். “நீங்கள் அனைவரும் பாண்டிமீது கொண்ட நல்லெண்ணம், பாண்டி அன்னைமீது கொண்ட பக்தி அதுதான் காரணம். நான்ஸ்ல. அன்னைக்கு நன்றி சொல்லுங்கள்”, என்றாள் தேவி.

பாண்டியின் தாய் ஒரு பாமரப் பெண். தேவியிடம் “அம்மா எம்மகனுக்கு இந்த வயசல் ஒரு கண்டம் இருக்கு. அது கர்மபலன் அதை நம்மால் மாத்த முடியாதுன்னு ஜாதகம் பாக்குற ஜயா சொல்லிச்ச. அதனாலதான் நான் பதறிப் போனேன்”, என்றாள்.

“எல்லாம் சரிதான். ஜாதகம் பெரிய சக்திதான். அன்னையின் சக்தி அதைவிடவும் பெரியசக்தி. பாண்டி மிகுந்த பக்தியுடன் அன்னைக்குப் பூந்தோட்டம் அமைக்க வந்தவர். அன்னை அவரைத் தம் பொறுப்பில் ஏற்றிருக்கிறார். காலத்தில் இருந்து கொண்டே காலத்தைக் கடந்தவர் அன்னை. அவரை ஏற்றுச் செயல்பட அனுமதிக்க அவநம்பிக்கை, கோபம் கூடாது. டாக்டர்கள் மட்டும் என்ன செய்வார்கள். அவர்கள் செய்ய வேண்டியதைத்தான் செய்ய முடியும். முடிவு அன்னை கையில். எனவே, நாம் அவர்களைக் கோபிக்கக் கூடாது”, என்றாள்.

(தொடரும்-10)

ஏஃஹ

Published by Mr. P.V. Sankar on behalf of The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No. 238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008, Published from Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments, No. 177, Pappammal Koil Street, Vaithikuppam, Puducherry - 605 012, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011.

மனித சுபாவம் - குணம்

நெடுநாள் வாழ்ந்தவர்கள் சுபாவம் மாறாது என அறிவார்கள். அத்துடன் பொறுமை, பிரம்மச்சரியம், பிரியம், பொறாமை போன்றவை உலகாவு பெரியது என உள்ளுணர்வில் அறிவார்கள். விவரம் முழுவதும் தெரியாதவர் பொறாமை போய்விட்டது, பொறுமை வந்துவிட்டது என்பார்கள். இவை எனிதில் நம் சுபாவத்தில் பூர்த்தியாகா. மோட்சம் பெறலாம். அதனால் குணம் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படாது. ரமணர் மகரிஷி. போன ஜென்மத்தில் சித்தி பெற்றவர். இருந்தும் ஜீவனில் அது பூர்த்திபெற பிறப்பெடுத்தவர். வாழ்நாள் முழுவதும் குகையிலிருந்தவர். எவரையும் சாப்பாடு கேட்காதவர். அவருக்கு அவர் ஆசிரமம் ஒத்துவரவில்லை. தரிசனம் தருவது, வருபவர்களுக்கு உபதேசம் செய்வது, தினம் 100 பேர்களுக்குச் சாப்பாடு போடுவது எல்லாம் எனக்குத் தேவையில்லை என மீண்டும் குகைக்குப் போனபொழுது Universal Mother பிரபஞ்ச மாதா அவரை இடைமறித்து ‘ஸ்ரிடமாக இருக்க முடியவில்லையா, திரும்பப் போ’ என்றார். ரமணருக்குப் பொறுமைப் பூர்த்தியாகவில்லை என்றால் நம் போன்றவர்க்கு எது பூர்த்தியாகும்? பூர்த்தியாகும் என நினைப்பது அறிவுடைமையா? இதனுள் ஆண்மீக இரகச்சயம் உண்டு. எந்த நல்ல குணம் வளர்ந்தாலும், எதிரானது நம்மை அறியாமல் அடியில் வளரும். நேரம் வந்தால் வெளிவரும். அடுத்தத் தலைமுறையில் வெளிப்பெடும். பெரும் தலைவர்களின் பிள்ளைகள் உருப்படாமல் போவது இக்காரணத்தால்தான். Non-reaction எரிச்சல் படாமலிருப்பது அவசியம். மேலும் எரிச்சல் சாந்தமாகத் திருவருமாற வேண்டுமானால் அது ரிஷிகளுக்கே சாத்தியமில்லை. ரிஷிகளுக்கு முடியாததை அன்னை ஜீவியம் நம் போன்றவர்க்கு முடியும் எனச் செய்கிறது. வலியை ஆண்தமாகத் திருவருமாற்றினால், உடனே வலி குறைந்து மறைவதைக் காணலாம். அடாவடிக்காரன் மனம் மாறி நியாயமாகப் பேசுவது, நியாயமாக நடப்பது உலகம் அறியாதது. அன்பர்கள் அறிவது. ஒரு மூஸ்லீம் பெண் அன்னையைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு பல பலன்கள் பெற்ற சமயம் உள்ளூர் போக்கிறி அவளைத் தேடிவந்தான். கொஞ்ச நாட்கள் முன்னதாக 50 இலட்சம் சொத்தை ஆக்கிரமித்துப் பறித்தவன், தானே முன்வந்து அதைத் திருப்பிக் கொடுத்தது அப்பெண்மணிக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. நம் “எதிரி”கள் மீது மனம் மாறி நமக்குப் பிரியம் எழுவது திருவருமாற்றம். அது முடியும். அது முடிந்தால் ரமணர் பெறாத பொறுமை வரும்.

ஏஃஹ

ஜீவன் ஜீவியமாவது யோகம்

ஜீவனற்றவற்றிற்கும் ஜீவனுண்டு.

தொழிலுக்கு ஜீவனுண்டு.

குடும்பத்திற்கு ஜீவனுண்டு.

தொழிலின் ஜீவன் செயலின் நேர்த்தியில் வெளிப்பெடும்.

குடும்பத்தின் ஜீவன் உறவின் இனிமையில் தெரியும்.

விருந்தோம்பல் உறவின் இனிமை.

குரலுக்கு ஜீவனுண்டு.

குரலின் ஜீவன் சொல்லில் தெரியும்.

சமையலின் ஜீவன் ருசியில் வெளிப்பெடும்.

மனத்தின் ஜீவன் சிரிப்பு.

முகமலரும் சிரிப்பு அகம் மலரும் ஆணந்தம்.

உடல் நலத்தின் ஜீவன் மேனியின் மெருகு.

உள்ள நலத்தின் ஜீவன் பொங்கிவரும் சந்தோஷம்.

செல்வம் வாழ்வு பொங்கி எழும் சந்தோஷம்.

அந்தஸ்து செல்வத்தின் ஜீவன்.

செல்வம் அந்தஸ்தாக ஜீவன் ஜீவியமாக வேண்டும்.

பணம் பண்பாவது வாழ்வு ஜீவனாவது.

பிரச்சனை சிக்கலின் ஜீவன்.

சிக்கலின் ஜீவன் சுமுகம்.

தரையின் ஜீவன் பொறுமை.

ஏஃஹ